

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீசுதேவராகோபாஸாய நம:।

திருப்புல்லாணியென்னும்
புல்லாரணிய மான்மியம்.

இது
வடமொழியிலிருந்து
தமிழிலெழுதப்பட்டது.

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1915.

ஸ்ரீ:
சேந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்
திரு. நாராயணையங்காரியற்றிய
சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

தேவதேவன்றிருமகனாயகன்
*மூவர்முதலவன்முழுதுலகுடையோன்
சேதனர்வழிபடுத்திநுரைமுதுமறை
யாதியபலநூலயன்முகமுரைத்து
வாக்குமனங்கள்வழிப்படாவடிவம்
போக்கியெவர்க்கும்புலப்படுமுருவுடன்
படியெலார்தன்வயப்படுமதுகாட்டா
தடியர் தம்வயமாயருள்புரிந்திருக்கும்
திருப்பதிபலவுட்டிருவடிதொழுவார்
விருப்புறுநலத்ததுவேற்பரகாலன்
பாடல்சான்றதுபாவனத்துறையது
சேதுகாவலர்சேமநன்குறுவது
தருப்பசயனமெனும்பெயர்தழைத்தது
திருப்புல்லாணியெனுந்திருப்பதியதன்
மான்மியந்தன்னைவடமொழிநின்று
மேன்மையதாகவியன்றமிழ்நடையால்
மொழிபெயர்த்தளித்தான்முகினிகர்குணத்தான்
சந்ததமதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்

* மூவர்முதல்வன் - மூவராகியமுதல்வன்.

† திருவடிதொழுவார் - சரணாகதியடைவார்.

‡ பாவனத்துறை - ஆதிசேதுவென்னுந் தீர்த்தத்துறை.

சிந்தனையுள்* வினைதெரிபொறையுடையான்
 †பல்பெருமன்றி னும்‡பதிமனம்பதியச்
 செல்நீவழக்காடற்றிறமையினுரியோன்
 ¶அரியணைபடைத்த ஆரியர்குழுவுள்
 வருநடா தூரர்மரபினிலுதித்தோன்
 சீரியன் அறிஞன் சீரிவா
 சாரியன்றிருமாற்கன்புடையோனே.

நேரிசைவெண்பா.

§ராசராசேசமுத்துராமலிங்கசேதுபதிக்
 காசிலுரிமையுள தாயிற்றால்—நேசமொடு
 வையங்காண்புல்லாணிமான்மியம்வண் சீரிவா
 சையங்கார்வாக்கின்னமுது.

* வினைதெரிபொறை - காரியதரிசியுத்தியோகம்.

† பல்பெருமன்று - ஐல்லாகோர்ட்டுகளும், ஹைகோர்ட்டும்.

‡ பதி - நியாயாதிபத்தியமுடையார்.

§ வழக்காடற்றிறம் - வக்கீலுத்தியோகம்.

¶ அரியணைபடைத்த ஆரியர் - வைஷ்ணவாசிரிய ரெழுபத்துநால்வர்.

§ ராச..... சேதுபதி - சேதுபதியாகிய ராஜா (சந்திரன்) என ஏகதே

• ஞாயகத்தா லமுதினுரிமையுடைமைகூறியவாறு,

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீரெத நாஜாநு-ஜாயநரே ।

ஸ்ரீரெத வாஹு வரடிஷிகாயநரே ॥

திருப்பல்லாணி மான்மியம்.

முகவுரை.

உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகள் யாவற்றுள்ளும், மானிடப்பிந்நியே சிறந்தது. அதனையடைதலே ஆன்மகோடிகள் கிட்டுதற்கரிய பெரும்பேறும். இப்பிறவியைப் பெற்றதின் பயன் யாதெனின், வேதங்கள் கூறும் அன்பு, அருள், வாய்மை, அடக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் பொருந்தப்பெற்று, பெரியோர்களிடத்தில் வணக்கம் பாராட்டி, பகவானிடத்தில் இடையறாத அன்பு செலுத்தி, வேதசாஸ்திரங்களோதிப் பரஞானம் பெற்றுக் கருமபாசத்தினின்றும் ஜன்மபந்தத்தினின்றும் விடுபட்டு, எம்பெருமான் திருவடி நீழலையடைவதையே கோக்கி மனத்தாய்மையுடன் முத்தமார்க்கத்தில் நடப்பதேயாம். இவ்வொழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு ஒருவன் சரியாய் நடப்பதற்கும், எவ்வித இடையூறு நேரிடினும் சற்றேனும் நழுவு விடாமல் அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும், தூண்டுகோலாயிருப்பதும் முடிவில் என்றமழியாப் பேரின்பவிட்டைக் கொடுப்பதும் சர்வேசுவரனுடைய தியானமும் வழிபாடுமே.

ஐகதீசனுக்குப் பரம் விபூகம் விபவம் அந்தரியாமித்வம் அர்ச்சையென்னும் ஐந்து சுவரூபங்களுண்டென்று நூல்கள் கூறுகின்றன, அவற்றுள் எல்லாவலகங்களினுஞ் சிறந்த ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் விஜாநதிக்கரையில் செம்பொன்செய் கோயிலில், திருமாமணி மண்டபத்தில், ஸ்ரீ பூமி நீளாசமேதராயத் திருவனந்தாழ்வான் மீது இனிது வீற்றிருக்கும் பரஸ்வரூபத்தைத் தரிசித்துத் துதிக்கும் அந்தமியின் பத்தை யடைபவர் திவ்விய சரீரம்பெற்ற நித்தியரும் முக்தருமே யாவர். வாசுதேவன், சங்கருஷணன், பிரத்தியும்நன், அநிருத்தன் என்ற நான்கு விபூகரூபங்களையுங் காணப்பெறும். பேரின்பந்தேவர்க

ளுக்கேயுரியது. இராம கிருஷ்ணாதி யவதாரங்களாகிய விபவருபங் களைச் சேவித்தல், அக்காலத்தில் மானிடப்பிறவி எடுத்து அப்பரம புருஷர்களைக் கண்ணாக் காணும் பெரும்பாக்கியத்தையுங் கொடுக்க வல்ல பூர்வஜன்ம புண்ணியபலத்தாலன்றி வேறெதனாலும் முடியாது. எல்லாம் வல்ல முழுமுதற்கடவுள் பிரபஞ்சத்தையே தன்னுடைய சரீரமாகக்கொண்டு அந்தரியாமியாய் எங்கும் நீக்கமற வியாபித்து நிற்கின்றார். இவ்வுண்மை வேதாந்தங் கற்றுத் தெளிவடைந்த ஞானிகளுக்குத் தெரியுமெய்ல்லாது, சாமானியர்களுக்குத் தெரிதல் சிதிகுங்கஷ்டம். இவையாவற்றையுந் திருவுள்ளத்திற் கொண்டே பாவாரும் தம்மையெளிதில் வழிபட்டுய்யுமாறு சுயம் விபக்தமான தும், தேவருஷி முதலானவர்கள் தவம்புரிந்து சித்தியடைந்தது மான அநேக தலங்களில் ஜீவர்களிடத்துண்டாகும் நிர்ஜேஹதாக கிரு பையால் திஷ்விப மங்களவிக்கிரஹ விசிஷ்டனாய், சர்வேசுவரன் எழு ந்தருளியிருக்கின்றார்.

இவ்வுண்மைகளை நாடியே பரத்தைச் சக்கரவாளகிரியைச்சூழ்ந் திருக்கும் நன்னீர் நிறைந்த பெரும்புறக்கடலுக்கும்; வியூகத்தைத் திருப்பாற்கடலுக்கும்; விபவத்தை மழைபொழிபுங் காலத்தில் நீர் பூரண்டோடும் நதிகளுக்கும்; அந்தரியாமியைப் பொழிந்த ஜலம் நிலத்துடன் சார்ந்து ஆங்காங்கு சுரந்திருப்பதற்கும்; அர்ச்சையை மழைபெய்தகாலத்திற் பலவழிகளாலும் எக்காலத்திலும் பயன்படும் படி தேக்கிவைத்த நீர்நிலைகளுக்கும் பெரியோர்கள் உவமித்திருக் கிறார்கள்.

மேற்கூறியவாறு உலகரக்ஷணத்தின் பொருட்டு எம்பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய பலதலங்களினும், ஆழ்வார் கள் மங்களா சாஸநம்பெற்ற நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகள் சிறந்தன. அவற்றுள்ளும் மேன்மையுற்றது, பாண்டி நன்னாட்டில், தெற்குச் சமுத்திரக் கரையிலிருப்பதும், ஆதிசேது, தர்ப்பசயனம், திருப் புல்லாணி என்ற பல திருநாமங்களால் விளங்குவதும்,

“ஔள்ளம்மாயின் மணிவண்ண நெம்மான் மருவுமிடம்

கள்ளவீழும் மலர்க்காவியும் தூமடற் கைதையும்

புள்ளுமள்ளற் பழ்நங்களுஞ் சூழ்ந்த புல்லாணியே.”

என்று திருமங்கையாழ்வாரால் துதிக்கப் பெற்றதுமான புல்லாரண்
ணியக்ஷேத்திரம் இவ்விடத்தில் புல்லர், கண்ணுவர், காலவர் என்
னும் முனிபுங்கவர்கள் தவம்புரிந்து முத்திபெற்றார்கள் இழிவான
புகூஸ்திரீகளாகும்படி சாபமடைந்த தேவகன்னியரெழுவர் சாபவி
மோசனம் பெற்று இயற்கை வடிவுற்றார்கள். இத்தலத்தில் சக்கர
வர்த்தித் திருமகனும், தர்ப்பாசனத்திற் பள்ளிகொண்டருளினார்;
ஜனார்த்தனனையே எப்போதும் வணங்கிக்கொண்டும், அவனது திவ்
விய நாமங்களுையே நாவாரத்தித்துக் கொண்டுமிருந்த புல்லர் முத
லான ருஷிகள் ஜகந்நாதனைச் சரணமடைந்து பரமபதம் பெற்றார்
கள்; இராவணன் தம்பி விபீஷணன் இராகவனைச் சரணம்புகுந்து
இலங்கை யரசுக்குரியவனாகி, நெடுங்காலமாகத் தனது இஷ்டங்களை
பெல்லா மனுபவித்துக் கொண்டு செங்கோற் செல்வனாய் விளங்கி
வருகிறான்; இராமரும் வருணனுதவியாற் சேதுபந்தனஞ்செய்தார்;
கடற் கடவுளும் கருணைக்கடலான தாசரதியைச் சரணமடைந்து,
அவருடைய கிருபைக்குப் பாத்திரனாகி, தான்செய்த குற்றத்தை
மன்னிக்கப் பெற்றுத்தனது சுபாவநிலை யடைந்தான். ஆகையால்
இங்கே சரணாகதி தருமத்தை யனுஷ்டிக்கிறவர்கள் நான்கு புரு
ஷார்த்தங்களையும் அடைவார்கள்.

பார்த்த மாத்சிரத்தில் பாவங்களனைத்தையும் போக்கவல்ல
சேதுவும், தம்மிடம் நீராடுவோரது மேலழுக்கைப்போ லுன்மாசை
யும் நீக்க வல்ல தூய்மையுடைய தர்மதீர்த்தம், பிரம்ம தீர்த்தம்,
ஹம்ஸ தீர்த்தம், சக்கரதீர்த்தம், வருணதீர்த்தம், அகஸ்திய தீர்த்
தம், இராம தீர்த்தம், கண்வநதி, ஷ்ரீநதி, ஹிரண்ய நதி என்ற
தீர்த்தங்களும் இங்கிருக்கின்றன. நாராயணனது சொரூபமே
யென்று சாஸ்திரங்களாற் கூறப்படுவதும், தம்மைக்குறித்துத் தவம்
புரிந்த புல்லர் முதலிய இருவிகளுக்கும், பிரம்மனுக்கும் தன்னு
டைய மூலத்தில் பரமாத்மமா பிரசன்னராகும் பாக்கியம் பெற்றதும்,
உலகெலாம் தன்னைத் தெரிசித்துக் கடைத்தேறும் பொருட்டுப் பரம
கருணையால் பகவான் தனதடியில் அர்ச்சாரூபியாய் எழுந்தருளி
யிருக்கப் பெற்றதும், தன்னீழலில் நாகப்பிரதிஷ்டை செய்வோர்க்கு
மக்கட்பேறுண்டாக்கும் சக்தியையுடையதும், மிக்கபரிசுத்தம் பொரு
ந்தியதுமான அசுவத்த விருக்ஷம் இந்தக்ஷேத்திரத்தி லிருக்கிறது.

இவையாவற்றையுங் கருதியே இத்தலத்தை முத்திப்பிரதம், திரிவர்
க்கப்பிரதம் என்று ஆன்றோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய சிறப்பும் தூய்மையும் வாய்ந்த இத்தலத்தின் மான்
மியம், சகல கல்யாணகுண கணபரிபூர்ணான எம்பெருமான், இவ்
வுலகத்திலுள்ள உயிர்களையாவும் பிறந்தும், இறந்தும், பல்வேறுஜன்
மங்களை யெடுத்தும், துக்கத்துளாழ்ந்து உழலுவதை நோக்கி அவர்
கள் அழிவில்லாத வீட்டின்பத்தை யனுபவிக்கவேண்டும் என்றவியல்
பாயெழும் பெருங்கருணையால், உயிர்கள் நல்வழிதீவழிகளைப் பகுத்
தறிந்து சுசீலர்களாய் நடந்துகொள்ளும் பொருட்டுப் பிரம்மனுக்குப்
தேசித்தருளிய அனாகியான வேதத்தின் வழிதூல்களாகவும், யாவ
ரும் எளிதிலுணர்தற்கேற்றதாகவும், ஸ்ரீ வேதவியாச முனிவராற்
செய்யப்பட்ட பதினெண் புராணங்களிலொன்றாகிய ஆக்கினேய
புராணத்தில் புவனகோசவருணனையில், கூ அத்தியாயங்களில் விரி
வாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வடமொழிபுலமைந்த இத்தலபுராணத்தை, திருப்புல்லாணியில்
எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ உப. வே. நல்லான் சக்ரவர்த்தி அனந்தா
சாரிய ஸ்வாமி மொழி பெயர்த்துச் சொல்ல, அழைக்கிரகித்து, விஷ
யத்தில் வேற்றுமையில்லாமல் சிறிது சுருக்கியும், தொகுத்தும் யாவர்
க்கும் விளங்குமாறு தமிழ் நடையில் இஃது எழுதப்பட்டது. இவ்
வசன கிரந்தத்தை செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபராயிருந்தவரும், தமிழ்
லெக்ஸிகன் கமிட்டி வித்வானாயிருப்பவருமான என் நண்பர்
மு. இராகவையங்காரவர்கள் ஒப்புக்கோக்கி அச்சிட்டுத் தவியதற்கு நன்றி
பாராட்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்.

நடாதூர்

டி.வி. ஸ்ரீநிவாஸன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ஸாரிதாஜாயநம:
[திருப்புல்லாணிப்பதிகங்கள்]

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரியதிருமொழி

ஒன்பதாம் பத்து - ௩-வது திருமொழி

(கலிவிருத்தம்).

சங்கராபரணம்—ரூபகதாளம்.

- க. தன்னை நைவிக்கலேன் வல்வினையேன் தொழுதுமெழு
பொன்னை நைவிக்குமிப் பூஞ்செருந்திமணி நீழல்வாய்
என்னை நைவித்தெழில் கொண்டகன்ற பெருமானிடம்
புன்னைமுத்தம் பொழில் சூழ்ந்தழகாய புல்லாணியே.
- உ. உருகிரெஞ்சே நினைத்திங் கிருந்தென் தொழுதுமெழு
*முருகு வண்டுண் மலர்க்கைதையின் நீழலில் முன்னொருநாள்
பெருகு காதன்மையென் னுள்ளமெய்தப் பிரிந்தானிடம்
பொருது முந்நீர்க்கரைக்கே மணியுந்து புல்லாணியே.
- ங. ஏதுசெய்தால் மறக்கேன் மனமே தொழுதுமெழு
தாதுமல்கு தடஞ்சூழ்பொழில் தாழ்வர் தொடர்ந்துபின்
பேதைநின்னைப் பிரியேனினி யென்றகன் றுனிடம்
போது நானுங்கமழும் பொழில்சூழ்ந் தழகாயபுல்லாணியே.
- ச. கொங்குண்வண்டே கரியாக வந்தான் கொடியேற்குமுன்
நங்களீசன் நமக்கே பணித்தமொழி செய்திலன்
மங்கை நல்லாய்தொழுதுமெழு போயவன் மன்னுமூர்
பொங்குமுந் நீர்க்கரைக்கே மணியுந்து புல்லாணியே.

௫. உணரிலுள்ளஞ் சுடுமால் வினையேன் தொழுதுமெழு
துணரிநாழல் நறும்போது நம்குழ்குழற் பெய்துபின்
தணரிலாவி தளருமென அன்பு தந்தானிடம்
புணரியோதம் பணிலம் மணியுந்து புல்லாணியே.
- சா. எள்கி நெஞ்சே நினைந்திங் கிருந்தென் தொழுதுமெழு
வள்ளல்மாயன் மணிவண்ணெ னெம்மான் மருவுமிடம்
கள்ளவிழும் மலர்க்காவியும் தூமடற் கைதையும்
புள்ளுமள்ளற் பழனங்களுஞ் சூழ்ந்த புல்லாணியே.
- எ. பரவி நெஞ்சே தொழுதுமெழு போயவன் பாலமாய்
இரவு நாளுமினிக் கண்துயிலாதிருந் தென்பயன்
விரவிமுத்தம் நெடுவெண் மணல்மேற்கொண்டு வெண்திரை
புரவியன்னப் புதஞ்செய்து வந்துந்து புல்லாணியே.
- அ. அலமுமாழிப் படையுமுடையார் நமக்கன்பராய்
சலமதாகித் தகவொன் றிலர்நாந் தொழுதுமெழு
உலவுகானற் கழியோங்கு தண்பைம் பொழிலூடிசை
புலவுகானற் களிவண்டி னம்பாடு புல்லாணியே.
- க. ஓதிநாமங் குளித்துச்சி தன்னு லொளிமாமலர்
பாதநாளும் பணிவோம் நமக்கே நலமாதலி
லாதுதாரா னெனிலுந்தரு மன்றியும் மன்பராய்ப்
போதுமாதே தொழுது மவன்மன்னு புல்லாணியே.
- க0 இலங்கு முத்தும் பவளக்கொழுந்து மெழில்தாமரைப்
புலங்கள்முற்றும் பொழில்குழற் தழகாய் புல்லாணிமேல்
கலங்கலில்லாப் புகழான் கலியனொலி மாலை
வலங்கொள்தொண்டர்க் கிடமாவது பாடில் வைகுந்தமே,

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ: ஷை நான்காந்திருமொழி

கலிவிருத்தம்.

காம் போதி ராதம்—அடதாளம்.

- க. காவார்மடற் பெண்ணையன்றி லரிசூரலும்
ஏவாயி னூடியங்குமெஃகிற் கொடிதாலோ
பூவார் மணங்கமழும் புல்லாணி கைதொழுதேன்
பாவா யிதுநமக்கோர் பான்மையே யாகாதே.
- உ. முன்னங் குறஞ்ஞவாய் மூவடிமண் கொண்டளந்த
மன்னன் சரிதைக்கே மாலாகிப் பொன்பயந்தேன்
பொன்னங் கழிக்கானற் புள்ளினங்காள் புல்லாணி
அன்னமாய் நூல்பயந்தார்க் காங்கிதனைச் செப்புமினே.
- ங. வவ்வித் துழாயதன்மேற் சென்ற தனிரெஞ்சம்
செவ்வி யறியாது நிற்குங்கொ னித்திலங்கள்
பவ்வத் திரையுலவு புல்லாணி கைதொழுதேன்
தெய்வச் சிலையார்க்கென் சிந்தைநோய் செப்புமினே.
- ச. பரிய விரணியன தாக மணியுகிரால்
அரியுருவாய்க் கீண்டா னருள்தந்த வாநமக்கு
பொருதிரைகள் போந்துலவு புல்லாணி கைதொழுதேன்
அரிமலர்க்கண் ணீர்ததும்ப வந்துகிலும் நில்லாவே.
- ரு. வில்லா விலங்கை மலங்கச் சரந்துரந்த
வல்லாளன் பின்போன ரெஞ்சம் வருமளவும்
எல்லாரு மென்றன்னை யேசினும் பேசிடிலும்
புல்லாணி யெம்பெருமான் பொய்கேட் டிருந்தேனே.

- கூ. சுழன்றிலங்கு வெங்கதிரோன் தேரோடும் போய்மறைந்தான்
அழன்று கொடிதாகி யஞ்சுடரிற் றுனமொல்
செழுந்தடம்பூஞ் சோலைசூழ் புல்லாணி கைதொழுதேன்
இழந்திருந்தே னென்ற நெழில்நிறமுஞ் சங்குமே.
- எ. கணையா ரிடிசூரலின் கார்மணியி னுவாடல்
தினையேனு நில்லாது தீயிற் கொடிதாலோ
புனையார் மணிமாடப் புல்லாணி கைதொழுதேன்
வினையேன்மேல் வேலையும் வெந்தழலே வீசுமே.
- அ. தூம்புடைக்கை வேழம் வெருவ மருப்பொசித்த
பாம்பி னணையா னருள்தந்த வாநமக்கு
பூஞ்செருந்தி பொன்சொரியும் புல்லாணி கைதொழுதேன்
தேம்ப விளம்பிறையு மென்றனக்கோர் வெந்தழலே.
- கூ. வேதமும் வேள்வியும் விண்ணு மிருசுடரும்
ஆதியு மாண னருள்தந்த வாநமக்கு
போதலரும் புன்னைசூழ் புல்லாணி கைதொழுதேன்
ஓதமு நானு முறங்கா திருந்தேனே.
- கௌ. பொன்னலரும் புன்னைசூழ் புல்லாணி யம்மானை
மின்னிடையார் வேட்கைநோய் கூர விருந்ததனைக்
கன்னவிலுந் திண்டோட் கலிய னொலிவல்லார்
மன்னவராய் மண்ணாண்டு வானாளு முன்னுவரே.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ
திருப்புல்வஸ்தீதலத்தின்மீது

கீர்த்தனை.

இராகம் சுருட்டி-தாளம்-அட சாப்பு.

பல்லவி.

தொல்லுல கினிற்றிருப் புல்லைத் தலமகிமை
சொல்லுதற் கெளிதாருமோ.

அனுபல்லவி.

அல்லிருட் பகல்வர வழைத்ததெர்ப் பாதனர்
ஆதினெகன் னாதரெப் போதும்வந்தருள்தலம் (தொ)

சரணங்கள்.

- க. ஆதிபு மானு ரனாதிபாய் வளர்தலம்
அன்னமாய் நூல்பயின் றவருவந் தருடலம்
மாதெய்வச் சிலைப்பெருமாள் மாலாய்வந் தருடலம்
மருவுபுல்லாணி யெம்பெருமான் வந்தருடலம் (தொ)
- உ. புல்லர் கண்வர் காலவர் பூஜை புரிந்த தலம்
பூமேலிருந்த நாய்ச்சியார் தாமேவி வளர்தலம்
குல்லை மலர்கள் சூழிக் கொடுத்தா ளுமித்ததலம்
கோசலேசர் தர்ப்பையிற் சயனஞ்செய் தருடலம் (தொ)
- ஈ. தர்மதீர்த்த மம்ச தீர்த்தம் ராமதீர்த்தம்
சக்கரதீர்த்தம் வருணதீர்த்தமகத்திய தீர்த்தம்
இரணியநதி கண்வரதிஷ்ணீரநதி சேதுவென்
றேற்றமா யீரைந்து புண்ணியதீர்த்தஞ் சிறந்ததலம்(தொ)

- சு. ஆதி சேதுமூலத்திற் காதியாய் வளர்தலம்
 அரியுரு வாய்த்திரு ஷரசு செழித்ததலம்
 நீதிவீட ணர்க்கிலங்கை யாதீன மருடலம்
 நிருபன் வருணன்வந்து சரண்புகுந் திடுந்தலம் (தொ)
- ரு. வானோர்பணி சுவஸ்திக விமானஞ் சிறந்ததலம்
 மணிமண்டப கோபுர மாமதிட் சிறந்ததலம்
 நானங்கமழ் பாண்டி நாட்டில் நாலாந்திருப்பதித்தலம்
 ஞானந் தருமால்சன்னி தானந்தந் தருடலம் (தொ)
- சு. அருள்சேருந் திருமங்கை யாழ்வார் துதித்ததலம்
 *அன்பாய் வீரராகவன்றன் பாடற் கருடலம்
 திருவளர் முத்துராம லிங்க சேதுபதிக்குச்
 செங்கோல் கொடுத்தரு லெங்கி விளங்குந்தலம் (தொ)

---

*இந்தக்கீர்த்தனையையும், இன்னும் இத்தலத்தின்பேரில் மிகவும் சுவை
 பொருந்திய பாடல்களையும் செய்தவர், திருப்பல்லாணியில் வெகுநாளேக்கு
 முன்னிருந்த விஷ்ணுபக்தரான ஸ்ரீவீரராகவய்யங்கார் என்பவர்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:-

புல்லாரணிய மான்மியம்

அவதாரிகை.

வியாசமஹாரிஷி, தம்மால் செய்யப்படுகிற புல்லாரணிய மான்மியமானது, யாதோர் இடையூறுமின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டும், தம்முடைய சிஷ்யர்களும் இவ்விதம் செய்யவேண்டுமென்ற கிருபாநோக்கத்துடனும், புல்லாரணியத்தில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற தம் இஷ்டதேவதையான ஸ்ரீஜகந்நாதன்வணக்கமான மங்களத்தைச் செய்கிறார்.

கடவுள் வணக்கம்.

ஸ்வரூபங்களில் என்றும் பிரிவற்றவராயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருடன் கூடியவராயும், எவற்றிற்கும் காரணபூதராயும், உலகங்களுக்கெல்லாம் பிரபுவாயும், வேதாந்தங்களால் தேடத்தகுந்த நித்தியவிபூதிஎன்றுசொல்லப்படுகிற பரமபதத்தின் வைபவத்தையுடையவராயும், அநேகவித புஷ்பங்கள் விஹஸித்து எங்கும் நறுமணங் கமழப்பெற்ற புல்லாரணியத்தை யடைந்து நெடுங்காலமாகத் தம்மைக்குறித்து அரும்பெருந்தவமியற்றும் புல்லமஹரிஷிக்குத் தம்முடைய தரிசனாதிகளால் பேரானந்தத்தை விளைவித்தவராயும், அடியார்கள் துயரை அரிக்குந் தன்மையால் ஹரி என்கிற திருநாமத்தையுடையவராயுமிருக்கிற சர்வேஹாரனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் நம்மை ரக்ஷிக்க கடவன்.

கருணைக்கடலாயும், அப்பிராகிருதமான சுபாஸ்பதத்திருமேனியுடன் கூடினவராயுமிருக்கிற தெய்வச்சிலையார் என்ற பகவான் பெரிய பிராட்டியாருடன் நம்முடைய ஹிருதய கமலத்தில் ஆவிர்ப்ப விக்கக்கடவர்.

புல்லாரணிய வாசிகளாயும், ஸ்ரீயப்பதியான தெய்வச்சிலையார் திருவடிகளில் இடையறாத அன்பைச் செலுத்தி, அவரைத்தரிசித்துத் தொழும் பாக்கியம் பெற்றவர்களாயும் இருக்கிற பிராமணோத்தமர்கள் சர்வோத்தகிருஷ்டர்களாயிருக்கக் கடவர்கள்.

தர்ப்பாசனத்தில் வீற்றிருக்கிற ஸ்ரீ ஜகந்நாதன், என்னால் சொல்லப்படுகிற புல்லாரணிய மான்மியம் நன்குமுடியும்படி இரகஷிக்கக் கடவர்.

பிரஸ்தாவணை.

திருமாவின் திருநாபித் தாமரைமலரில் உதித்து வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவரால், தம்மை வேண்டிய முனிவர்கள் தவம்புரிவதற்குத் தக்கதோரிடத்தை நிலவுலகத்தில் விளக்கிக்காட்டும் பொருட்டுச் செலுத்தப்பட்ட சக்கரம்போன்ற தருப்பைவளையம் வந்து தங்கப் பெற்றதால் நைமிசம் என்ற பெயரையடைந்த ஆரணியத்தில், ஒரு காலத்தே முற்றத்துறந்த செளனகா திருஷிகள் பன்னிரண்டுவருஷங்களில் முடியும்படியான சத்திரயாகத்தைத் தொடங்கிச் செய்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் மஹாநாபாவரான அவ்விருஷிகள் திருமாவின் திவ்வியசரித்திரத்தைக் கேட்கவிருப்பும், அவ்யாகசாலையில் எழுந்தருளியிருந்த பெளராணிகரான சூதரை நோக்கி அஞ்சலியஸ்தர்களாய் “தேவரீர் எல்லாத் தலங்களையும் தரிசித்திருக்கிறீர்; எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்திருக்கிறீர்; ஆகையால், பரவுவார்தமக்குப் பரகதியளிக்கும் தலங்களில் உத்தமமானது தேவரீரால் சேவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கேட்கப்பட்டிருந்தாலும், மானிடர் மலங்களை யொழித்துப் பிறவித்துன்பத்தைப் போக்கடிக்கும் தன்மையதாய்ச் சிறப்புவாய்ந்த தீர்த்தம் தேவரீரால் ஸ்நானம்செய்யப் பெற்றிருந்தாலும் கேட்கப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றைப்பற்றி, இந்திரியங்கள் பலவேறு வழிப்பட்டிருக்கும் எங்களுக்கு யாகத்தின் மத்திய

காலங்களில், தெளிவாய் விளம்பியருளல் வேண்டும். கல்லான மனமும் கசிந்துருகும் வண்ணம் அவைகளையெடுத்து வருணிப்பதில், சிறந்த யோக்கியதையமையப்பெற்ற தேவரீரே, சமஸ்தபுராணங்களுக்கும் ஆதார பூதராயிருக்கிறீர். ஆதலால், உம்மிடத்தினின்றும் யாதொரு பகவத்கதையைக் கேட்டமாத் திரத்தில் நாங்கள் சரத்கால சந்திரனைப்போல் அழுக்கற்றுப் பரிசுத்தர்களாவோமோ அக்கதையை எங்களுக்குக் கூறியருளல்வேண்டும்” என்று பலவாறு முகமனியம்பிக் கேட்டார்கள்.

இவ்வாறு கேட்ட முனிவர்கள் பொருட்டு ஆத்மஞானியுள்ள சூதர் பின்வருமாறு சொல்லுவற்றார்.

நான் வியாசபகவானிடத்தினின்றும் ஒரு விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டேன். அது மனிதர்களின் மலங்களைப் போக்கவல்லது; எல்லாப் புண்ணியபலத்தையும் கொடுக்கக்கூடியது. அது கேட்போர்களுக்கும் படிப்போர்களுக்கும் அவர்களுடைய இஷ்ட பூர்த்திசெய்யத் தகுந்ததான, தெற்குச் சமுத்திரக்கரையிலிருக்கிற புல்லாரணிய மென்கிற பிரசித்திபெற்ற தலத்தைப்பற்றியது.

முதல் அத்தியாயம்.

[புல்லருஷிவரலாறு.]

புண்ணியபூமியான இப்பரதகண்டத்திலே, தெற்கு சமுத்திரக்கரையில் புல்லாரணியமென்ற பிரசித்தி பெற்றதும், சகலபாவங்களையும் போக்கவல்லதும், மங்களகரமானதுமான ஓர்வனமிருக்கிறது. முத்தும் பவளமும் மிகுதியாய் உள்ள அக்கடலின் கரையிலுள்ள மணல் வெளிகளும், மணற்குன்றுகளும், அவைகளிலடர்ந்துண்டாயிருக்கும் காட்டுமரங்களும், அவற்றின்மேற் புரண்டுவருகிற கடலைகளும், நீர்க்கழிகளும், அருகில் வளர்ந்திருக்கும் தாழஞ்செடிகளும் பார்வைக்கினிய காட்சியைத் தருகின்றன. அவ்வனம்புன்னை, மா, பலா, தெங்கு, பனை, கிந்தாலம், கமுகு, கர்ணிகாரம் முதலான அநேகவித விருகூடங்களடர்ந்தும், அம்மரங்களைப்பைங்கொடிகளனைவதால் மனமகிழ்ச்சியுடனும் கொடிவீடுகள் ஆங்காங்கே யமைந்தும், நேத்திரானந்தத்தை விளைவிக்கும் நீர்ப்பூக்கள் மலர்ந்து ரமணீயமா

யிருக்கும் திர்மலமான நீர்ச்சுளைகளாலும், பக்கங்களில் மல்லிகை முல்லை மகிழ் இருவாட்சி பாதிரி ரோஜா முதலிய புஷ்பங்கள் பூத்து எங்கும் மணங்கமழ்கின்ற மனோஹரமான சோலைகளாலும் அலங்காரமாகவும் இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள மிருகங்கள் கொஞ்சமேனும் அச்சந்தராமலும், கிட்டுவோர்க்குச்சிறிதுந் துன்பஞ்செய்யாமலும் மிகவும் சாந்தமுடையனவாயிருக்கின்றன. தெய்வசிருஷ்டியின் சிறப்பை மானிடர்க்கறிவிக்கும்பொருட்டே படைக்கப்பட்டவையென்று சொல்லுதற்கேற்ற பலநிறமும் இனியகுரலும் உடைய பக்ஷிகணங்கள் தம் கானத்தாற் சிரவணனந்தத்தை விளைவிக்கின்றன. இவற்றின் மத்தியில் உலகப்பற்றை விட்டு இந்திரிய நிக்கிரஹஞ் செய்து தவம்புரிந்து கருமசம்பந்தத்தினின்று விடுபட்டு வீடடைந்து பகவான் திருவடித் தொண்டொன்றையே கருதி வைதீகக் கிடியைகளிலும், பகவத்தியானத்திலும் தங்கள் காலத்தைக் கழித்துவரும் முனிபுங்கவர்கள் ஆச்சிரமங்களமைத்துக்கொண்டு ஆங்கு வசிக்கிறார்கள்.

இவ்வண்ணம், எல்லாவுலகங்களுக்கும் பிரீதிகரமாயிருக்கும் தவ வனத்தில், உயிர்களிடத்தே கருணையும், ஈசனிடத்திற் பக்தியும் உடைய புல்லர் என்னும் ஓர் ருஷி இருந்தார். அவர், அதிகாலையி லெழுந்து, நாராயணஸ்மரணை செய்து சக்கரதீர்த்தத்தில் விதிப்படி நீராடி, ஓமமுதலியவைகளை முடித்துவிட்டு, ஐம்புலன்களையும் அவற்றின் பொறிகளின்வழிப் போகவொட்டாமற்றடுத்து, சித்தத்தை சர்வ வியாபகனான வாசுதேவனிடத்திற் செலுத்தி நிஷ்டையிலிருப்பார். ஆத்மஞானியான புல்லர் தவத்திலிருப்பதையும், பர்ணசாலையினரு கில் நிற்கும் மரங்களினின்று பூக்கள் உதிர்த்து கீழே கிடப்பதையும், மரக்களைகள் இனியகனிகளை யேந்திநிற்பதையும் நோக்குகையில், அவ்வனதேவதை அரியதவமியற்றும் முனிவரை அருச்சித்துக் களைப் பாற்றும்பொருட்டுக் கனிவர்க்கங்களைக்கொண்டு உபசரிப்பதுபோ லிருக்கும். இவ்விதமாக, ஸ்ரீவைகுண்டபதியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை, ஹிருதயகமலத்தில் தியானம் பண்ணிக்கொண்டு அணுவளவேனும் பாவச் செயல்களின்றி மிகவும் சிறப்பாக ஆயிரத்து முந்நூறு வருஷம் தவம்புரிந்தார். அவ்விடத்தில் களைகள் நீண்டுவளர்ந்து பர வியதும் மிகவும் பெருத்ததுமான அசுவத்த் விருக்ஷமொன்றிருக் கிறது.

உண்மையடியார்களிடத்தில் மாறாத நேயமுடைய எம்பெருமான், தம்மையே பிரதிபாதிக்கும் திருமந்திரத்தை ஜபித்துக் கொண்டு நெடுங்காலமாய்ச் செய்துவரும் புல்லரின் மாதவத்தையங்கீகரித்து, அவருக்குத் தமது காட்சியையளித்துக் கடைத்தேற்றத் திருவுளங்கொண்டு தேவியர் மூவரோடும், சதூர்ப்புஜங்களுடனும், பஞ்சாபுதங்களுடனும் ஸ்ரீவத்ஸம் கௌஸ்துபம் வனமாலே விளங்கவும், பீதாம்பரமும் திவ்வியாபரணங்களும் தரித்தும், அவ்வனமுழுவதையும் தமது காந்தியாற் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு, முனிவர்கள் ஊர்த்துவ மூலமாகச் சொல்லுகிற அரசினடியில், அத்தவப்பெருஞ் செல்வர் முன்னே ஆவிர்ப்பவித்தார். மஹாத்மாவான புல்லர் தம்முன் பிரஸந்மான பரமபுருஷனைக் கண்படைத்த பெரும்பயனடையக் கண்டு பேருவகையுற்று, கண்களினின்றும் ஆனந்த நீர்பெருக, அப்பெருமானுடைய கிருபானோக்கமாகிய பேரின்பக் கடலுளாழ்ந்து, அளவிலாப் பிரீதியுடன் தர்ப்பங்களாலாகிய மிகவும் ரமணீயமான ஓர் ஆஸனம் சமர்ப்பித்து “வாஸுதேவனே! சாஸூதனே, ஞானானந்தஸ்வரூபனே, நிர்மலனே, நித்தியனே! சரணம். கேசவாதித்துவாதசமூர்த்தியா யெழுந்தருளியிருப்பவனே! ஆயிரம் சிரசுகள் ஆயிரம் நேத்திரங்கள் ஆயிரம் திருவடிகளையுடையவனே! சரணம். மச்சகூர்மவராகாதியவதாரங்களை உலக நன்மையின் பொருட்டுச் சீய்தோனே! கங்கைக்கும் யமுனைக்கும் மத்தியிலிருக்கும் சம்பள கிராமத்தில் விஷ்ணுயசஸ் என்பவருக்குப் புத்திரராயவதரித்துக் கலிமுடிவிற மீமையையொடுக்கி நீதியை நிலைநிறுத்தப்போகும் கால்கியமூர்த்தியே! சரணம்” என்று பலவாறுகத்துதித்து “தேவரீருடைய திவ்விய ஸேவையால் அடியேனது ஜனனமாணங்கள் ஒழிந்தன. கருமக்குவியல்கள் யாவும் உம்முடைய அருள்நோக்கால் எரிந்துவிட்டன. துன்பக்கடலைத்தாண்டித் தேவரீரதுபரமபதமாகிய இன்பக்கரையை யடைந்தேன். இனியான் பெறும் பேறு வேறுயாதிருக்கிறது? அடியேனிடத்திற் காட்டிய இப்பெருங்கருணையைச் சேதனர்கள் யாவரிடத்தும் காட்டி, அவர்களும் வழிபட்டு உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டு இவ்விடத்தே இந்தவிருஷத்தடியில் எப்போதும் எழுந்தருளியிருந்து அருள்பாலிக்க வேண்டும்” என்னும் வரத்தை வேண்டினார். அன்பர்கள் வேண்டியதை யதுக்கிரஹிக்கும் பக்தவத்ஸலனாகிய ஸ்ரீ ஜகந்

நாதன், அத்தவ முதல்வர் வரத்திற்கிசைந்து, அசுவத்தத்தினடியில் பூநீபூமி நீளாதேவிகளுடன் உலகெலாமுய்யும் பொருட்டு வீற்றிருந்தருளுகிறார்.

பின்னர், பரமாத்மாவை சாக்ஷாத்காரஞ் செய்த புல்லர், மன நிறைவெய்திப் பிரதிதினமும் சக்கரதீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்து, ஆச்சிரம ஒழுக்கங்களை வழுவாதனுஷ்டித்து, ஸரஸ்ஸிலும் சோலைகளிலுமுள்ள தாமரை மல்லிகை முதலான புஷ்பங்களையும் திருத்துழாயையுங்கொண்டு அருச்சித்து, அவ்வனத்திலுண்டாகுங் கனிவர்க்கங்களை நிவேதனஞ்செய்து “அருமறை முதல்வனே, ஆழிமாயனே, கருமுகில்வண்ணனே, கருணைமூர்த்தியே, திருமகள்தலைவனே, தேவதேவனே, ஜகந்நாதனே, ஜகத்காரணனே, காரணங்கள் யாவையுங்கடந்தோனே, பக்தரகூகனே! எங்களைக் கடைத்தேற்ற வேண்டும்” என்று மற்றருவிகளுடன் போற்றி, வைகானஸ விதிப்படி பகலுமிரவும் பூஜித்து பகவச்சேஷமான கனிகளையே யாவருடனுமுட்கொண்டு மத்தியகாலங்களில் சிஷ்யர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்துகொண்டு வந்தார். இது நிற்க.

முன்னோர்காலத்தில் வேதவித்துக்களுள் சிறந்தவராயும், எல்லா நூல்களையும் கற்றறிந்து மேன்மையுற்ற பண்டிதராயும், சகல தருமங்களையும் அனுஷ்டித்தவராயும், தேவர்களாலும் கொண்டாடப்பட்டவராயுமிருந்த தேவலர் என்னுமுனிவர் இயற்கைவனப்பு மிகவுமமைந்த தமதாச்சிரமத்தில் தவஞ் செய்துவந்தார். அங்கே, ஆம்பல் நெய்தல் தாமரை முதலியவை பூத்து அழகான பொய்கை யொன்றிருந்தது. ஒரு நாள் பெண்ணிலக்கணமுழுமையு மமையப்பெற்று, மின்னலுக்கு ஸமமான காந்தியையுடைய ஏழுக்கன்னியர்கள் அங்கே வந்து தங்கள் கண்களையொத்த வடுக்களையும், தனங்களை யொத்த காய்களையும், மேனியை ஒத்த தளிர்களையும் உடைய மா முதலிய மரங்கள் நிறைந்த அச்சோலையில் பாடியும் ஆடியும் பூக்கொய்தும் மனதிற்கிசைந்தவாறு விளையாடித்திரிந்து, பின், தங்கள் முகங்களை நிகர்த்த தாமரைதள் மலர்ந்து சோபிதமாயிருக்கும் தடாகத்தில் அன்னங்கள் வந்து கூடினாற்போல் புனல்விளையாடப் புகுந்தார்கள். வஸ்திரங்களைக் கரையிற் களைந்துவிட்டு, அவர்கள் சந்தோஷமாய் ஜலக்

கிரீடை செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது தேவலர் ஸ்நானஞ்செய்யும்பொருட்டு அவ்விடம் வந்தார். இளமையும் கட்டழகும் வாய்ந்த அக்கன்னியர், தங்கள் முன்னே நிற்கும் மஹாநுபாவரான ருஷியை ஆடவரென்று மதியாமல் வஸ்திரங்களின்றி வெட்கமற்று அவர் முன்னிலையில் நின்றார்கள். தேவலர் இப்படி நிர்வாணமாயிருக்கும் தேவஸ்திரிகளைப்பார்த்து, கோபத்தாற் கண்கள் சிவக்க, அவர்களை, நிந்திக்கத்தக்க பக்ஷஸ்திரிகளாகும்படி சபித்தார். உடனே அவர்கள் மிகவும் பரபரப்புடன் ஆடைகளை யணிந்துகொண்டு, தெய்வீகமான சோலையையும் பொய்கையையும் அகத்தமாக்கியதோடு, உலகத்தை வெறுத்த உத்தமனுக்குத் தாங்கள் செய்த அபசாரத்தையும், தேவலரிடத் தவந்தருசாபத்தால் தமக்கு நோர்ந்த இழிவையும் நினைத்து மனம்நொந்து, பெரியோர்க்குப் பிறர்செய்யும் குற்றங்களைக்கண்டு கோபித்துச் சாபமிட்டாலும், அவர்கள் குற்றமுடையோரிடத்து அன்பும் அருளும் நிறைந்தவர்களாதலால், முடிவில் நன்மையையே செய்வார்கள் என்ற எண்ணத்தால் மனந்தேறித் தவமுதியோரான தேவலர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து, பலமுறை தண்டனிட்டிட்டு “அறிவினமையால் நாங்கள் தேவரீர் ஆச்சிரமத்தையடைந்து அபசாரத்தைச் செய்தோம். பரமகிருபாளுவாகிய தேவரீர் அபலைகளாகிய எங்கள் பிழையைப் பொறுத்துக் காத்தருளவேண்டும்” என்று கண்ணீர்வாரப் பிரார்த்தித்தார்கள். “முனிவினு நல்குவர் முதறிஞர்” என்றபடி, தேவலர் அத்தேவ மாதர்களைத் தண்ணளியுடன் நோக்கி “ஸ்ரீ வைகுண்டத் திற்கு நிகரான புல்லாரண்யம் என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் கருணையுருவெடுத்ததெனும்படி அருள் வள்ளலாயும் தேஜஸ்வியாயும் இருக்கிற புல்லர் என்னும் ஓர் விஷ்ணுபக்தர் எம்பெருமானை அருச்சித்து வழிபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்; அவரை நீங்கள் சென்றடையின், உங்களுக்குச் சாப விமோசனமாகும்” என்று கூறியருளினார்.

உடனே, கன்னியரெழுவரும், பிரம்மஸ்வரூபமாய் விளங்குகிற புல்லமஹருஷியின் அழகுமிக்க ஆச்சிரமத்தை யடைந்து உள்ளே நுழைந்து, மிகவும் பயபக்தியுடன் அங்கிருக்கும் தபோநிதிக்குத் தண்டனிட்டிட்டு, சமயமறிந்து விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று சிந்திதுநேரம் நாமதித்து, அவருடைய கிருபாநோக்கத்தால் தைரியங்கொண்டு, தாங்கள் முன்னிருந்ததையும் பின்னடைந்ததை

யும், மதுபடியும் பூர்வஸ்திதியைத் தாங்களடைவதற்கு அவருடைய அருளே காரணமென்பதையும் விரயத்துடன் விக்ஞாபனஞ்செய்து கொண்டார்கள். அதுகேட்டு, பரமகிருபாளுவாய், “நான் உங்களுக்குச் சாபவிமோசனமாகும் வழியைக்காட்டி நன்மையைச் செய்கிறேன். நீங்கள் இனி பயப்படவேண்டாம்” என்று திருவாய் மலர்ந்த அக்குணக்குன்றின் அபய வசனத்தைக்கேட்டு அக்கன்னியர் பேரா னந்தபரிதரானார்கள். “தேவஸ்திரீகளே ! தசரதகுமாரனான இராகவன் இங்கெழுந்தருளப்போகிறார். அவர் தரிசனமாத்திரத்தில் நீங்கள் இந்நிலைமையையொழித்து முன்னிலைமையை யடைவீர்கள். ஆகையால் அவ்வவதாரபுருஷன்வருமளவும் வைகானசமுறைப்படி ஸ்ரீஜகந்நாதனை ஆராதிபுங்கள்” என்று கட்டளையிட்டு, பூஜாவிதியையும் உள்ளவாறு அவர்கட்கு மஹருஷி உபதேசித்தார். சிறிதுகாலஞ்சென்றபின், புல்லர் தமதுடலை நீத்து மெய்யுடல் பெற்று நித்தியானந்த வாழ்வடையும்நாள் வந்ததை யுணர்ந்து, ஆச்சிரமத்தினின்றும் புறப்பட்டு, சுவஸ்திகவிமானத்தை வலம்வந்து அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் பகவானையருச்சித்துக் கரங்கள் சிரமேற்குவிடக் கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் பெருக “தேவேசனே ! எல்லா மனிதர்களும் உம்மைத் தரிசித்து நல்வழியடையும் பொருட்டு, இந்த சக்கரதீர்த்தக்கரையில், அசுவத்த மூலத்திற் சுவஸ்திக விமானத்தில் பூமிபருவதங்கள் சந்திர சூரியர்கள் உள்ளவளவும் அர்ச்சாருபியா யெழுந்தருளியிருக்கவேண்டும்” என்று பலமுறை பிரார்த்தித்துப் பின் பிராணயாமத்தால் வாயுவை ஹிருதயத்திற் கொண்டுவந்து நிறுத்தி, அவ்வாயுவை சுழுமுனை என்னும் நாடிவழியாக உயரக்கிளப்பி மெல்லக் கபாலத்தைப் பிளக்கும்படி செய்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கமாய்கிருத கிருத்தியராய், எல்லாப் பூதங்களும் பக்ஷ ஸ்திரீகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, தவசிரேஷ்டரான புல்லர் பரமமதமடைந்தார்.

அவருடைய சிஷ்யர்களான கன்னியர் ஆறாத்துயரமடைந்து, அவரிட்ட கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு, வைகானச ஆகமப்பிரகாரம் திவ்வியசாபனைப் பூஜித்துக்கொண்டு, பிராக்ஞான ஸ்ரீராகவன் எப்போது எழுந்தருளிப் புல்லாரண்யத்தை அலங்கரிப்பாரோ வென்று, அவர் வருங்காலத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

[கண்ணுவமுனி வரலாறு]

புல்லாரண்யத்திற்கு வடக்கே ஒரு குரோசதூரத்தில் கண்ணுவருஷியின் ஆச்சிரமமிருக்கிறது. அதற்கு முன்னதாக ஒரு புண்ணிய நதி ஓடுகிறது. அம்முனிவர் அதில் ஸ்நானஞ்செய்து, அஷ்டாக்ஷரம் துவாதசாக்ஷரங்களைச் செபித்துக்கொண்டும், பஞ்சாக்கினீமததியில் நின்றுகொண்டும் மிகவும் உத்கிருஷ்டமான தவத்தைச் செய்துவந்தார். ஐம்புலன்களையும் தம்வசத்தடக்கியவராய் வாஸுதேவனையே தியானஞ்செய்துகொண்டு ஆயிரம் வருஷகாலமாய்ச் சிறந்த தவம்புரியும் கண்வர்சமீபத்தில் “ஒருஷியே! நீர்கிருதார்த்தராய்விட்டீர். தசரதகுமாரனான இராமபிரான் புல்லாரண்யத்திற் கெழுந்தருளுங்காலத்தில், நீர் ஒப்பற்ற சக்கரதீர்த்தக் கரையைப்போய்ச் சேரும். உமது மனோபீஷ்டம் நிறைவேறும்” என்று ஓர் அசரீரிவாக்கு உண்டாயிற்று. அதைக்கேட்ட அம்மஹருஷி பேரானந்தமடைந்து ஸ்ரீ ரகுநீரனுடைய திருவரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு தபோநிஷ்டராய் அங்கு வாழ்ந்துவந்தார்.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

[சேதுபந்தன வரலாறு.]

வைவசுவதமர்வந்தரத்தில் திரேதாயுகத்திலே இராவணாக் இராக்கதர்கள், தாங்கள் தவம்புரிந்து பெற்ற வரங்களினுதவியால் இந்திரனுடைய ஆட்சியை யபகரித்து, தேவர்களுக்கு இடுக்கண்கள் செய்து, ருஷிகளின் தவங்களை யழித்து, இன்னும் கணக்கிடற்கரிய கொடுமைகளையும் செய்துவருவதைச் சகிக்கமுடிவாது, இராக்கதர்களை யொடுக்கித் தங்களை இரக்ஷிக்கும்படி வேண்டிய தேவர்களின் முறைககிரங்கி, மானிடவடிவமெடுத்து உலகத்தில் துஷ்டர்களை யொடுக்கி, சாதுக்களுக்கு நன்மைசெய்து தருமத்தையும் நீதியையும் நிலைநாட்டத்திருவுளங்கொண்டு, இரவிகுலோத்தமனாகிய தசரதசக்கரவர்த்தியின் அருந்தவப்பயனால் அவருடைய திருக்குமாரராக அவ்யயனான ஸ்ரீமந்-நாராயணன் அவதரித்தார். அவர், இளமையிலே மகரவீரனாகி, சுவாகு தாடகைகளைக்கொண்டு விசவாமித்திரரின்

யாகத்தைக்காத்துத் திரும்புகையில், இலக்குமியின் அம்சமான சீதையை மணந்து அயோத்திக்கு வந்து முடிசூட்டப்பெறுந்தருணத்தில், சிற்றன்னை தனக்குத் தசரதர் செய்திருந்த வாக்குத்தத்தங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டதால், பிதிர்வாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்யும்பொருட்டுத் தவவேடம்பூண்டு கானகம் புகுந்தார். ஸ்ரீராம பிரான் சர்வக்ஞராயிருந்தபோதிலும் தாமெடுத்த மானிட வருவத்திற்கேற்பத் தம்முடைய ஸ்வரூபத்தைக் கிருதார்த்தமாகவே ஷண்ணியிருந்தார். அவர், தெற்கிலுள்ள தண்டகாரணியத்தில் பஞ்சவடதீரத்தில் பர்ணசாலை யமைத்துக்கொண்டிருந்தகாலத்திலே, நினைத்த மாத்திரத்தில் வேண்டிய வருவங்களை எடுக்கும் சக்தியையுடைய இராவணனால் சீதாபிராட்டி இலங்கைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டாள். இக்ஷ்வாகுகுலதிலகனான ஸ்ரீராமன் சீதையின் பிரிவாற்றுகின்ற அன்புற்று இளைத்து, பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டு தெற்கே வரும் போது, கிஷ்கிந்தையில் சுக்ரீவனைத் தோழனாயடைந்து, வாஸியை வதைத்து, நண்பனுக்கு வானராதிபத்தியம் கொடுத்து, அனுமானால் சீதை இலங்கையிற் சிறைப்பட்டிருப்பதையறிந்து, சுக்ரீவன் அங்கதன் நீலன் நளன் ஜாம்பவன் முதலான வானரவீரர்களுடனும் வானரப்படைகளுடனும் தெற்கு சமுத்திரக்கரையை யடைந்தார். சேனைகளை மணல் வெளியில் பாளையமிறங்கச்செய்து, இளையபெருமாளுடனும் நண்பர்களுடனும், அருகிலிருக்கும் புல்லாரணியக்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து அங்கு எழுந்தருளியிருந்தார்.

தருமநிலை தவறாததன்மையும், சாக்ஷாத் நாராயணமூர்த்தியினிடத்தில் நிறைந்தபக்தியும், நிலைத்த சத்தியமும், பெரியோர்களிடத்தில் மிகுந்த வணக்கமும்பெற்று, கள்ளியின் வயிற்றில் அகில பிறந்ததுபோல் துஷ்ட இராக்ஷசர் குலத்திலுதித்தும் மஹானுபாவனாய் விளங்குகிற விபீஷணன், தன் தமயன் இராவணனுக்கு, “லோகநாயகனான ஸ்ரீராமன்பத்தினி சீதாபிராட்டியைச் சிறைவைத்திருப்பது பெருங்கொடுஞ் செய்கை. அக்கினியை வஸ்திரத்தில் முடிந்து வைப்பவர்போல் நீ நமது குலநாச காரணத்தைக் கைக்கொண்டாய். அம்மங்கையர்க்கரசியை விடுத்துப் புருஷோத்தமனான இராமபிரானுடைய கிருபைக்குப்பாத்திரமாய் வாழ்வதே நலம்; இல்லாவிடில் சுற்றத்தாருடனும் சிநேகர்களுடனும் கெடுவது நிச்சயம்” என்று பூல

வாறு தன்னால் இயன்றவரை நியாயத்தை எடுத்தோதினான். அதற்குக் கெடுமதியான இராவணன், 'சத்துரு பக்கத்தில் பேசுகிறவன் தனக்குத் துணைவனல்லன், ஆகையால் விபீஷணன் தன்னை நீங்கி விடவேண்டும்; அன்றேற் கொலைசெய்யப்படுவது திண்ணம்' என்று மறுமொழி புகன்றான்.

உடனே விபீஷணன் மிகவும் ஆபத்தசினேக்களான நால்வருடன் புறப்பட்டுத் தருமமும், நீதியும், தவமும் மதிக்களாகவும், கீர்த்தியும், பொறுமையும் வாயில்களாகவும், கிருபையே ஓர் ஆலயமாகவும் செய்துகொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பரம்புருஷனான இராகவணைச் சரணம்புகுந் துய்யும்பொருட்டு, வானரசேனைகளுடன் சக்கரவர்த்தித்திருமகன் தண்டிமங்கியிருக்கும் புல்லாரணியத்தையடைந்தான். இவர்கள் வரவைப்பார்த்து வானரங்கள் பலகொடுமையான வார்த்தைகளைப் புகன்றன. தாங்கள் வந்திருப்பதின் எண்ணத்தை விபீஷணனதுணைவரில் ஒருவன் சொல்ல, அதனை வானரசேனாதிபதிகள் இராமபிராமிடத்தில் தெரிவித்தார்கள். அப்போது சுக்கிரீவன் அங்கதன் முதலியவர்கள் இராக்கதனுக் கபயமளிப்பது தகுதியன்று, கெடுதிக்கே காரணமாகுமென்று சொன்னார்கள். அனுமானே தாம் இலங்கைக்குப் போயிருந்தகாலத்தில், அவனுடைய நல்லொழுக்கத்தையும் அவனுடைய குமாரத்தியின் சிறந்த குணங்களையும் கண்டவராதலால், 'விபீஷணன் தேவரீருடைய பராக்கிரமத்தையும், அபரகருணையையும் கேட்டும், கொடுஞ் செய்கைகளையும் கொடுங்கோன்மையையும் உடைய இராக்கதர்கள் நிலைத்திருக்கமாட்டார்களென்றெண்ணியும், தேவரீருடைய திருவடியில் அடைக்கலம்புகுந்து அப் பிராகிருதமான பரம்பதத்தையடைய விரும்பியும் வந்தவனாதலால் நாம் அவன்விஷயமாக ஆலோசிக்கவேண்டியது யாதொன்றுமில்லை' என்று விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார்.

துஷ்டர்களைக்கொன்று சாதுக்களைக் காப்பாற்றித் தருமத்தைப் பாவிக்கும்படி யவதரித்த எல்லாமறிந்த இராமபிரான், ஒரு புறாவின் பொருட்டு தனது சரீரத்தைக் கொடுக்கத்துணிந்த சிபியின் வழித் தோன்றலாதலால், என்ன நேரிடினும் அடைக்கலம் புகுந்தோருக்கு ஆபயங்கொடுப்பதாக அருளிச்செய்யவும், வானரவீரர்கள் விபீஷ

ணனை இட்டுக்கொண்டுவந்து தாசரதியின் சந்தியில் விட்டார்கள். பதினாறுகலைகளும் பொருந்திய பூரணசந்திரனைப்போல் பிரகாசிக்கும் அப்பிரானது திருமுகமண்டலத்தையும், உலகரக்ஷணர்த்தம் இராஜமுடியை நீக்கித் தரித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சடைமுடியையும் பார்த்துத் தேகம்புளகித்து மனமுருகிக் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பொழியத் தனக்குரிய இராஜகிரீடத்தை எறிந்துவிட்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் உபயதிருவடிகளைச் சிரமேற்கூடிக் கல்லும் உருகும்படியான அவர் கிருபாகடாக்ஷத்திலீடுபட்டு, சர்வாபிஷ்டவரதராகிய ஸ்ரீரகுநாதன்சரணரவிர்தங்களை ஆனந்தக் கண்ணீரால் திருமஞ்சனஞ் செய்து பூமியில் மார்புபடியும்படி தண்டன்சமர்ப்பித்து, “அடியேன் பிறவித்துன்பம் இன்றோடொழிந்தது” என்று நாவாற் சொல்லிச் சரணாகதிபண்ணினான். பெருமான், விபீஷணனைக் குளிரக் கடாக்கித்து “உனக்கேயானுரியன் என்று யாசித்து ஒருக்காற் சரணாகதிபண்ணுகிறவனுக்கும், சர்வ பூதங்களுக்கும் அபயத்தைக் கொடுப்பதே என் விரதம்” என்று அருளிச்செய்து, “இவ்வீரேழுலகங்களும் என்பெயரும் உலகத்தில் எவ்வளவுகாலம் நிலைத்திருக்குமோ அதுவரை, இலங்கையரசை உனக்குக்கொடுத்தேன்” என்று உறுதிமொழியும் கூறியருளினார்.

பின்னர் ரகுவீரன், சக்கரதீர்த்தத்தில் நீராடி, அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, சுத்தஸத்துவகுணத்தையுடையவரும், பிறவியினின்றும் ஜீவாத்மாவை நிர்த்தோஷமாக்கிவிடுகிறவரும் சரணாகதர்களுடைய தாபத்திரயத்தைப் போக்கடிக்கிறவரும் மிகுந்த காருண்யத்தால் உலகங்களைக் கடைத்தேற்றுவித்தலில் முயற்சியையுடைய வருமான தயாபரன் எழுந்தருளியிருக்கும் அசுவத்தவிருக்ஷத்திற்குச் சென்றார். அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான் திருமேனி நீருண்டமேகம்போலிருந்தது. திருமுகமண்டலம் மிகவும் பிரசன்னமாகவும், நயனங்கள் கருநெய்தல் போலவும், கடைக்கண்பார்வை மிகவும் கிருபைநிறைந்ததாகவும், ஜகத்திற்கு ஆனந்தத்தை விளைவிப்பதாகவுமிருந்தன. அதரங்கள் பவளங்கள் வெட்கும்படியாகவும், கபோலபாகங்கள் காதிலணிந்திருக்கும் சுவர்ணகுண்டலங்களாற் பிரகாசமாயும், கன்னத்தினடிப்பிரதேசம் மந்தகாஸசந்திரிகை நிறைந்து மிருந்தன. இவ்வாறு அதிசோபிதமாயுள்ள வதனத்திலணிந்திருக்கும்

திலகம், முகத்தின் செளந்தரியப்பெருக்கின் திவலையோவென்னும்படி ழிருந்தது. பிரமன் முதல் கீடபரியந்தமுள்ள பிரபஞ்சத்தை யுண்டு பண்ணி ஊழியினின்றுதியிலடக்கும் உதரம் சிறியதாய் ஆலிலைபோன் றிருந்தது. இவ்வண்ணம் தமது திருவடிகளிலொன்றை நீட்டிக் கொண்டும் மற்றொன்றைப்பரப்பிக்கொண்டும், சங்க சக்கரங்களுடன் பிராட்டிமார்சமேதராய் எருந்தருளியிருக்கிற ஷாட்குணய விக் கிரஹரூபான ஸர்வேசுவரனைத் தண்டனிட்டு,

“தேவதேவனே, ஜகந்நாதனே, தீனபந்துவே, தயாநிதே, புண் டரீகாக்ஷனே, சரணுகதவத்ஸல்லனே! என்னை இரகூழியும். சாதுக் களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுக்கிறவனே, ஸ்ரீயப்பதே, சம்சாரமாகிற கடலைக் கடத்தற்குப் பெரும்புணையாக விருப்பவனே, சீதையின் பிரி வால் யானடைந்திருக்கும் துக்கம் நீங்குமாறருள்புரியவேண்டும். எல்லா ஜனங்களுக்கும் தனது அகிருத்தியங்களால் பயத்தைக் கொடுத்து லோககண்டகனையிருக்கும் இராவணனைக்கொன்று சீதை யை மீட்டுக்கொண்டு யான் வரும்படி செய்வது உம்முடைய பாரமே” என்று போற்றிப் பன்முறை நமஸ்கரித்தார். இவ்வாறு ஸ்தோத்தி ரஞ்செய்து வணங்கும், லீலார்த்தமாய் மானிடவடிவெடுத்த இராக வனைப் புன்சிரிப்புடனும் பிரசன்னமான திருமுகமண்டலத்துடனும் பார்த்து தம்முடைய கையிலிருக்கும் சாபத்தை (வில்லை)க்கொடுத்து “இரகுவீர! இவ்வில்லால் நீ இராவணனைக் கொல்லப்போகின்றாய்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இராமனுக்கு வில்லளித்த காரண த்தால் புல்லாணி எம்பெருமான் திவ்வியசாபன் - (தேய்வச்சிலையார்) என்னும் திருநாமத்தையடைந்தார்.

பிற்பாடு தேவரால் சபிக்கப்பட்ட ஏழகன்னியர்களும், தாட காந்தகனான இராகவன் எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டு அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கவும், தங்களுடைய சாபசரீரம் நீங்கப் பெற்று மிகுந்த ரூபலாவண்யங்களும் பரிமளமும் பொருந்திய தங்கள் பூர்வ சரீரங்களையடைந்து, “முன்னே தேவரீருடைய திரு வடி சம்பந்தத்தால் அகலியை சாபம் தீர்த்தாள். இப்போது தேவரீ ருடைய தரிசனமாத்திரத்தில் நாங்கள் சாபவருவை விடுத்து எங்க னியற்கை வடிவையடைந்தோம்.” என்று புகழ்ந்துபோற்றித் தங்

களுடைய விருத்தாந்தத்தை ஆதியோடந்தமாக விண்ணப்பஞ்செய்து அவரிடம் விடைபெற்றுத் திவ்வியசாபன் சன்னிதியையும் தாகுரதியின் அருட்பார்வையையும் புல்லாரணயத்தையும் விட்டு அரிதினகன்று சுவர்க்கலோகத்தையடைந்தார்கள். பின்னர் இராஜீவலோசனனான ஸ்ரீராமன், எம்பெருமா னாராதனநிமித்தம் ஆலோசனை செய்து வேதசாஸ்திர வித்வான்களாகிய பிராமணர்களை யழைத்து ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனான ஜகந்நாதனைப் பகலுமிரவும் ஆராதியுங்களு என்று ஆக்ஞாபித்து, அவர்களுக்கு ஆகாரத்திற்கு வேண்டிய விருத்தியையும் கற்பித்தார்.

இவ்வண்ண மேற்பாடுகள்செய்துவிட்டு சுவஸ்திகவிமானத்தைப் பிரதக்ஷிணமாக வந்து சமீபத்திலிருக்கும் ருஷிகள் ஆச்சிரமங்களை நோக்கி மிகுந்த களிப்புடன் இளையபெருமானைப் பார்த்து “ இவ்விருஷிகள் மிகவும் பாக்கியசாலிகள். தவத்தாற் பாவமனைத்தையுமொழித்தவர்கள். பார்வையினாலே பரிசுத்தமாக்கக் கூடிய தூய்மையுடையவர்கள். பிறப்பை யொழித்து இவ்வுலக வியாபாரங்களிற் கவலையற்று, எம்பெருமானிடத்தில் மனத்தை அர்ப்பித்து, பகவத்தியானத்திலே இன்புற்று, மறுமையில் நித்தியானந்த வீடடையக் காத்திருக்கும் மஹாத்மாக்கள் ” என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், கண்வர்முதலான ருஷிகள் இராமபத்திரனை ஆவலுடன் வந்தடைந்தார்கள். ஆண்மை மிக்க போர்வீரனாகிய ரகுவீரன் அவர்களைப் பூஜிக்கவும், முனிவர்கள் “ ஓ இராகவா! நல்ல விரதத்தோடு கூடியவனே! உம்முடைய தரிசனத்தால் நாங்கள் யாவரும் தந்யர்களானோம். உம்முடைய வரவால் எங்களுக்குண்டாயிருக்கும் நன்மைக்களவில்லை. தவீத்திற்கேற்பட்ட இடையூறுகள் எல்லாம் ஒழிந்துவிட்டன. இப்போது தான் உலகமுழுவதும் ஜயசீலம் பொருந்தி விளங்குகிறது.” என்று போற்றித் தங்களுடைய வேதோக்த ஆசீர்வாதங்களை அளித்துத் தங்கள் தங்கள் ஆச்சிரமங்களையடைந்தார்கள். கண்ணுவரும் இராமனுடைய அனுமதி பெற்று, திவ்வியசாபனைத் தொழுது ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று சிலகாலம் வசித்திருந்தபின் பரவாஸுதேவனைத் தியானஞ் செய்துகொண்டு யோகமார்க்கத்தால் தம் சரீரத்தைவிட்டுப் பரமபதமடைந்தார்.

தபோதனர்கள் ஆச்சிரமங்களுக்குச் சென்று வந்தபின் விபிஷ்ணுமூர்த்தன் சுவாமியினிடத்தில் வந்து “இராவணனை ஜயிப்பது சத்திய பராக்கிரமமான தேவரீருக்கு ஒரு பெருங்காரியமன்று: ஆயினும் இவ் வானரப் பெருஞ்சேனை கரையற்றகடலை எவ்வாறு கடப்பது? ஆகையால் நம் சேனை சமுத்திரத்தைத் தாண்டிப் போகும்வழியை ஆலோசிக்கவேண்டும். இக்கடலோ தேவரீருடைய வம்சத்தாராலுண்டாக்கப்பட்டது. ஆகையால் நமக்குவேண்டிய உதவியைச்செய்யச் சமுத்திரம் சித்தமாகவேயிருக்கும். இக்கடலில் சைனியங்கள்போகும் வழியைப் பெற்றுக்கொள்ள வருணனை இப்பொழுது அழைக்க வேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார். இராஜீவலோசனனும் விபிஷணன் சொன்னதை யங்கீகரித்துக் கடலினிடத்தில் இலங்கைக்குப் போவதற்குரிய மார்க்கத்தைப் பெறத் திருவுளங்கொண்டு, லக்ஷ்மணனால் சாஸ்திரோத்தமாக முறைப்படுத்தப்பட்ட தர்ப்பசயனத்தின்மீது வருணனைஸ்மரித்துக்கொண்டு சயனித்தருளினார். இவ்வாறு ஏழுநாள் சயனித்துக்கொண்டிருந்தும் சமுத்திரராஜன் வாராமகண்டு பெருங்கோபமடைந்து செந்தாமரைமலரையொத்த இரண்டு திருக்கண்களுஞ் சிவக்க, தமதுவேண்டுகோளை அற்பமாகநினைத்து அவமதித்து வாராதிருந்த சமுத்திரராஜனுக்கு, சமுத்திரத்தை வற்றடித்து வெறுந்தரையாக்கித் தமது சைன்யங்கள் கால்குசாமல் இலங்கைக்கு நடந்துபோகச்செய்யும் வல்லமையைக் காட்ட உத்தேசித்து, மகாகோபத்துடன் இளையபெருமாள் கையிலிருந்த வில்லைவாங்கி, எல்லாவண்டங்களும் நடுநடுங்கும்படி குணத்தொனியெய்து மேருவிற்குச் சமமான பலமுடைய கோதண்டத்தை வளைத்து, வடவாழகாக்கினியினும் கொடிதான ஆக்னேயாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தார். அப்பாணங்கள் கனலையுமிழ்ந்து கொண்டு தேவர்கள் கண்டஞ்சி யெங்குமோடும்படி அதிவேகமாய்ச் சென்று சமுத்திரத்தில் அனல்முண்டு வேகச்செய்யவே, கடலிலுள்ள மீன்கள் முதலியவை சமித்துக்களாகவும், சமுத்திரம் ஓமகுண்டமாகவும், கடல்நீரானது ஆகுதியெய்த நெய்யாகவும், பாணங்கள் அக்கினிபோலவும் இருந்தன. இவ்விதமாகக் கோபமே பலவுருக்கொண்டாலொத்த இராமபாணங்கள் அகத்தியமுனியைப்போல அலையெரியும் சமுத்திரஜலத்தையெல்லாம் வற்றக்குடித்துவிட்டன. இவ்

வருஞ்செயல்களைப்பார்த்துவருணன் பதைபதைத்து லோகரக்ஷகனு
 இராமன் திருவுள்ளத்தை யறியாமற்போனதனாலன்றோ இவ்வளவு விப
 த்துக்களும் நேர்ந்தனவென்று தெளிந்து தனது அறியாமைக்கு நொ
 ந்து பத்னியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பயந்தநெஞ்சையும், நீர்சோர்
 ந்த கண்களையும், தடுமாறிய நடையையும் உடையவனாகி, அபயக்குர
 லுடன் ஓடிவந்து சர்வலோகசரணயன் பாதங்களில் அடைக்கலம்
 என்று வீழ்ந்து, அறியாமையாற் செய்தபிழையைப்பொறுத்து இர
 க்ஷிக்க வேண்டுமென்று முறையிடவும், மிகுதியாகக் காய்ந்து
 பொங்கும்பாலில் ஒருதுளிநீர்பட்டால் அடங்குவதுபோல், கோபமாறி
 யிரங்கி, வற்றிய சமுத்திரம் மீண்டுமுண்டாகும்படி யருள்புரிந்தார்.
 வருணனும் “நளனென்னும் வானரசிரேஷ்டனால் சேதுவையுண்டு
 பண்ணிக்கொண்டு, கொடிய இராவணனைக்கொன்று லோகமாதாவா
 கிய சீதையை மீட்டு இலங்கைக்கு எழுந்தருளலாம்” என்று மிகவும்
 தாழ்மையுடன் விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டான்.

உடனே சுக்கிரீவன், வானரங்களெல்லாம் மலைகள் மரங்கள்
 முதலானவற்றைப் பெயர்த்துக்கொண்டுவந்து கொடுக்கவும், நளன்
 அவற்றை வாங்கி யொழுங்காய் வைத்துச் சேதுவைக் கட்டும்படியும்
 கட்டளையிட்டான். வானரங்கள் மிகுந்த ஆரவாரத்துடன் துள்ளிக்
 குதித்தோடி, வேரோடும் தூறோடும் கைகளிலகப்பட்டவற்றையெல்
 லாம் பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து கொடுக்கக் கொடுக்க நளன் வாங்கி
 முறையாய்வைத்து தூறுயோஜனை நீளமும், பத்துயோஜனை அகல
 முமுள்ள சேதுவைக் கட்டிமுடித்தான். அதைப்பார்க்கையில் சீதா
 பிராட்டியைக் கொண்டுவருதற் குதவிபுரியும்பொருட்டு உலகங்களை
 யெல்லாம் தாங்கியிருக்கும் ஆதிசேஷனே வழியாக வளைந்திருப்பது
 போலிருந்தது. சேது கட்டிமுடிந்ததும் நளன் கோதண்டபாணியை
 அணுகி, சேதுவைக் கடாக்கித்தருளக் கேட்டுக்கொண்டான். தயா
 மூர்த்தியாகிய இராகவன் ஆனந்தமடைந்து நளனை இறுகத்தழுவி
 ஆசீர்வதித்துப் புறப்பட்டுவந்து சேதுவைநோக்கி, சீதையைப் பார்த்
 த சந்தோஷமடைந்து சுக்ரீவன், நீலன், நளன், அநீகதன் முதலான
 வர்கள் புடைசூழ்ந்தீவர இளையபெருமாளுடனும் வானரசேனைக
 ளுடனும் இலங்கையை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

சேதுபதிகளுற்பத்தி.

அக்காலத்தில், பூர்வ ஜென்ம நற்கருமப் பெருக்கையுடைய ஓர் வேடன் சக்கரவர்த்தித் திருமகன் சேவையைப் பெறும் பாக்கியம் பெற்று அவ்விடத்தில் வர, அவனை நோக்கி “ ஒ வேடனே! இவ்விடத்தில் விசாலமான பட்டணத்தை யுண்டு பண்ணி நீ இங்கேயேயிருந்துகொண்டு, சேது மூலமான புல்லாரண்ய கேஷத்திரத்தை இரக்ஷித்துக்கொண்டுவா. அதனால் நீயும் உன் வம்சஸ்தர்களும, பெருங் கீர்த்தியையும் சேது பாலகர்கள் என்னும் சிறந்த பெயரையு மடைவீர்கள் ” என்று ஆக்ஞாபித்தருளினார். பிற்பாடு அவ்வேடன் இராம பிரான் கட்டளையைச் சிரசாகவகித்து, விசாலமான அரண்மனையும் சுற்றி எதிரிகள் கிட்டவொட்டாமற் றடுக்கும் ஆழ்ந்த அகழியையும் மதிலையுமுடைய ஓர் தேவநகருக்கிணையான நகரத்தை, புல்லாரணிய கேஷத்திரத்திற்கு வடமேற்கில் அமைத்து, சகல சாஸ்திரங்க ளையும் கற்றுணர்ந்த வேதியர்களாலும் மற்றும் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர்களாலும் பட்டணத்தைக் குடியேற்றிக் கொண்டு திருப்புல் லைத்தலத்தை வெகு காலம் பரிபாலனஞ் செய்து வந்தான்.

கோசலேசர் சயனஞ் செய்தருளிய காரணத்தால் இந்த கேஷத் திரத்திற்குத் தெர்ப்பசயனம் என்றும், இவ்விடத்திலிருந்து திருவணை கட்டியதால் சேதுமூலம் அல்லது ஆதிசேது என்றும் பெயர்களுண் டாயின.

சக்கரதீர்த்தச் சருக்கம்.

பல்லாயிரகோடி யண்டங்களுையும் அவற்றிலுள்ள ஜீவராசிகளையும் உண்டாக்கி, அவைகளுக்குள்ளும் புறமும் நின்று அவரவர்கள் கருமத்தையூட்டுவித்துத் தாம் யாதொன்றிலும் பற்றின்றி யிருப்பவ ரும் யோகிகளும் சிந்திக்க முடியாத தன்மையை யுடையவருமான ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு உலக நன்மையின் பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கும் அசுவத்த விருக்ஷத்தின் முன்னே, ஒரு யோசனை நீள அகலமுள்ள தும் மிகவும் பரிசுத்தம் பொருந்தியதுமான ஒரு தீர்த்தமிருக்கிறது. அது மிகவும் அழகான அல்லி ஆம்பல் ஆயிரமிதழ்கள் நுறு இதழ்

கடையுடைய செந்தாமரை வெண்டாமரை மலர்களால் அலங்காரமாயும் அன்னங்கள் சக்கரவாகங்கள் தங்கி இனிமையாக சப்திக்கப் பெற்றும் ரமணீயமாய் நிர்மலமான தீர்த்தத்தால் நிறைந்துமிருக்கிறது. அநேகவிதமான விருகூங்கள் செழித்து வளர்ந்திருக்கும் அதன் பக்கங்களிலுள்ள சோலைகளில் இருவிகள் பரிசுத்தமான ஆசிரமமைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அந்த தீர்த்தம் தேவர்கள் ருவிகள் சித்தர் முதலியவர்களால் சேவிக்கப்படுகிறது. முன் காலத்தில், ஸ்ரீயப்பதியாயும் கிரீடதாரியாயுமிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணன், அதில் அன்னமாயவதரித்து அபௌருஷேயமான வேதங்களைப் பிரமனுக்குபதேசம் பண்ணினார். அதனால் அது மூவுலகங்களிலும் ஹம்ஸதீர்த்தம் என்று பிரசித்தி பெற்று, எல்லாப் பாவங்களையும் போக்க வல்லசக்தியை யடைந்திருக்கிறது. பின்வருங்காரணத்தாலது சக்கரதீர்த்தம் என்னும் பெயர் பெற்றது.

பூர்வகாலத்தில் இலங்கையில் மாவி என்ற ஓர் அரக்கனிருந்தான். அவனுக்கு ஆழ்ந்தபுத்தியும், சாஸ்திரங்களில் தேர்ந்தருளமும், தேசகால விஷயங்களில் மிகுந்த பகுத்தறிவும், வரப்பிரதான பலத்தாலேற்பட்ட பெருமதிப்புமுடையவனுள் சுமாலி யென்றும், மிகுந்த பிரசித்தியும், தருமமார்க்கத்தில் நடக்கும் ஒழுக்கமும், அதிகமான விஷ்ணு பக்தியுமுடைய மாலியவான் என்றும் இரண்டு சகோதரர்களிருந்தார்கள். ஆக இம்முன்று இராக்கதத்தலைவர்களும் அக்கினிக்குச் சமமான தேஜஸ்ஸுடன் உபேக்ஷிக்கப்பட்ட வியாதியைப்போல் விருத்தியடைந்தார்கள். இம்மூவரில் சுமாலி மாவி என்னுமிருவர்களும் பயங்கரமான கொடுத்தொழிலுடையவர்கள். மூவுலகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் துன்பஞ்செய்வதிலே யின்பமடைபவர்கள். இவர்களிடிக் கண்களைப் பொறுக்கமுடியாத தேவர்கள் ருவிகள் முதலானோர் பிரமாவுடன் திருப்பாற்கடலையடைந்து, அதில் யோக நித்திரை செய்தருளும் தெய்வவான்மரகதமலையினை வழுத்தி, தங்கள் கஷ்டங்களைச் சொல்லி முறையிட்டார்கள். பக்தர்கள் முறைக்கிரங்கி சமஸ்தவுலக உபத்திரவகாரிகளான சுமாலி மாவிஎன்னுமரக்கர்களைச் சங்கரித்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளி அவர்கள் யாவரையும் அனுப்பியபின், கருடனை நினைக்கவும், அவர்

உடனே ஆகாய மார்க்கமாயவ்விடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். பொன் மயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற ஓர் குன்றின் மேல் பொருந்தி நிற்கும் கருமேகம் போல் விளங்கும்படி பெரிய திருவடியின் தோளில் ஏறிக் கொண்டு, பக்தரக்ஷணர்த்தம் எம்பெருமான் இலங்கையை யடைந்தார். அங்கே பாஞ்ச சன்னியத்தை யெடுத்து கோஷித்து, இராக் கத சேனைகளுடன் கூடிய சுமாலி மாலி என்பவர்களுடன், யாவராலும் இன்னவாறு என்று ஊகிக்கக் கூடாத யுத்தத்தைச் செய்து, அவர்களைச் சாதாரண அஸ்திரங்கள் கொல்லாமையைக் கண்டு, அத் துஷ்டர்களை நிக்கிரகம் செய்துவரும்படி காதரிசனாழ்வானை நியமித் தருளினார். பக்தர்களினுபத்திரவத்தைப் போக்குவதிலே மிகவும் கருத்துடைய ஹரியால் ஏவப்பட்ட அவ் வாயுதராஜன், சுமாலி மாலி என்பவர்களின் சிரங்சனீ யறுத்துத்தள்ளி, அவர்களுக்கு உபபல மாக வந்த கோடிக்கணக்கான இராக்கதர்களையும் கொன்று ஒரு முகூர்த்தத்தில் எம்பெருமான் பக்கத்தில் அமர்ந்தார்.

அரக்கர்களைச் சங்கரித்ததினால் சக்கரத்தாழ்வான் திருமேனியில் இரத்த மாமிசாதிகளால் அழுக்குண்டாயிருப்பதை நோக்கி “மகாபரிசுத்தமுள்ள புல்லாரண்ணியமென்னும் என்னுடைய விசேஷமான ஷேத் திரத்தில், ஹம்ஸதீர்த்தமென்று பிரசித்தி பெற்ற ஓர் பெரிய சரசிருக்கிறது. அதில் கங்கை, சிந்து, கோதாவரி, ரேவதுங் கபத்திரை முதலான நதிகளும், மானஸம் முதலான சரசுகளும் எக் காலத்தும் வசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் உனது சரீ ரத்திலுண்டாயிருக்கும் மலத்தைக் கழிப்பதற்கு அதில் ஸ்நானஞ் செய். நீ அதில் நீராடியது முதல் அதற்குச் சக்கர தீர்த்தம் என்னும் பெயருண்டாகும். அந்த தீர்த்தம் எல்லா பாவங்களையும் போக்கும். மகா பரிசுத்தியையும் கொடுக்கும், சகல இஷ்டங்களையும் பூர்த்தி செய்யும். வெகு காலம் மலடாயிருப்பவர்களுக்கு புத்திர வுற்பத்தி செய்யும். சரீர சுகத்தையும் கொடுக்கும். எவனொருவன் வேற் றரசன் படையெடுத்து வருவதையறிந்து அதில் ஸ்நானஞ்செய்து, திவ்வியசாபனை வணங்கிவிட்டுச் சண்டைக்குச் செல்லுகிறானே அவன் எதிரிகளை முறியடித்து ஜயமடைகிறான்? தசரத சக்கர வர்த்திக்குத் திருமகனாயவதரிக்கப்போகிற யான் இலக்குமணனுடன் அதில் ஸ்நானஞ்செய்து இராவணனுடன் இராக்கதர்களைக் கொல்லும்

போகிறேன். அப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் நீராடுகையில் நியமத்தோடு கருடாழ்வானையும் உன்னையும் என்னையும் ஸ்மரிக்கிறவர்கள் தாங்கள் பெறநினைக்கும் பலன்களையும், நீடித்த வாழ்நாளையும் அடைவதல்லாமலும், மோகூ ஐசவரியத்தை விரும்புகிறவர்கள், விடாது பற்றிவரும் ஜனனமரணங்களை யொழித்து வீட்டையும் அடைவார்கள்.” என்று சக்கரத்தாழ்வானுக்கு, ஹம்ஸதீர்த்த மகிமையை யுருளிச்செய்து அதில் நீராடிவரும்படி ஆக்ஞாபித்தார்.

ஆயுத நாயகன் உடனே சென்று அதில் முழுகி, மலமகன்று, இயற்கையான பிரகாசம் பொருந்தி எம்பெருமான் வலது திருக்கையில் விளங்கினார். அது அக்காலந்தொட்டு சக்கரதீர்த்தம் என்று பெயர்பெற்று, வடக்கே புஷ்கரம்போல், தெற்கே அதிபாதகம் மகாபாதகம் முதலிய கொடிய பாவங்களையும் தொலைக்கும் தூய்மையுடையதாயிருக்கிறது.

கங்கை முதலான நதிகளுக்கும், மானஸம் முதலான புஷ்கரணிகளுக்கும் கிருச்சிர சங்கியை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாபபாபநாசகரமான இத்தீர்த்தத்திற்கு கிருச்சிர சங்கியையறிய ருஷிகளால் முடியாமல் தருமசாஸ்திரங்கள் புராணங்கள் ஆகமங்கள் முதலியவற்றை ஆராய்ந்து சாதுவென்று நிச்சயித்தார்கள். அனந்தபுண்ணிய பலத்தையும் கொடுப்பதாலும், அனந்தபாவங்களையும் போக்கடிப்பதாலும், அனந்தனுடைய சான்னித்தியத்தாலும், சக்கரதீர்த்தம் மிகவும் பெருமையுற்றது. ஆகையால் அனந்த கிருச்சிர பலப்பிரதாதமென்று பெரியோர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இதற்கு நிகரான தீர்த்தம் முக்காலத்தும் கிடையாது.

சக்கரதீர்த்தம் கிருதயுகத்தில் ஒருயோஜனை விஸ்தாரமுள்ள தாயிருக்கும். திரேதாயுகத்தில் அதிற்காற்பங்கு குறையும். துவாபரயுகத்தில் அரை யோஜனை சிறிதாய்விடும். கலியுகத்திலோ ஓர் தடாகமாகத்தான் காணப்படும், இவ்வாறு குறைந்து வந்து ஓர் சதுரயுகங்கழிந்தபின் மறுபடியும் பூர்வ ஸ்திதியையடையும். இராச்சியத்திற்கு நன்மை தீமைகளுண்டாகப்போவதை இப்பொய்கையில் அவற்றிற்குத் தகுந்த அடையாளங்களாற் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

தீர்த்தம் நிர்மலமாயிருந்தால் தேசத்திற்கு மிக்க நன்மை யுண்டாகும். ஜலம் பொன்னிறமானால், நட்டில் விளைவு குன்றி ஜனங்கள் பசி தாகத்தால் வருந்துவார்கள். இன்னும் பாசிக்கொத்துகளாலும் ஆபாச ஜந்துக்களாலும் இப்புஷ்கரணி நிந்திக்கப்படுமானால் பசுக்கள் நாசமடைவதும்ல்லாமல் கள்ளர் பயமுமுண்டாகும். இவ்விதமாய், இதின் தெளிவு முதலியவற்றால், வரப்போகும் விஷயங்களைப் பெரியோர்கள் ஊகிப்பார்கள். இந்த தீர்த்தத்திற்கு, பிரம்மதீர்த்தம், ஹம்ஸதீர்த்தம், தர்மதீர்த்தம், வருணதீர்த்தம், சக்கரதீர்த்தம் என்று ஐந்து பெயர்களுண்டு.

அகஸ்திய தீர்த்தம்.

முன்னொருகாலத்தில் அகஸ்திய மகாமுனி கோபமடைந்து, நதி நதங்களுக்கெல்லாம் நாயகனான சமுத்திரத்தைத் தன்னுள்ளங் கையள வாக்கிப் பாளஞ்செய்துவிட்டு, ஒரு தீர்த்தத்தை யுண்டாக்கி, அதில் ஸ்நானஞ்செய்து பிதிர்க்களை யுத்தேசித்துப் பிண்டதானமும், அக்கினி முதலான தேவதைகளைக் குறித்துத் தர்ப்பணமும் பண்ணினார். அது முதல் அதற்கு அகஸ்தியகுண்ட மென்று பெயர் வழங்கி வருகிறது. அதில் பிதிர்க்களுக்குப் பிண்டதானமும், தர்ப்பணமும் செய்தால் உத்தாரணமுண்டாகும். அகஸ்திய குண்டம் சக்கரதீர்த்தத்திற்குத் தெற்கிலிருக்கிறது.

ஹிரண்ய தீர்த்தம்.

சக்கர தீர்த்தத்திற்கு மேற்கே பெரியதாய் நதிவடிவுள்ள ஓர் ஜலாசய மிருக்கிறது. அந்நீர் நிலையில் இரணியகசிபு தவம்புரிந்து, பெரியவரங்களைப் பெற்று, அஷ்டதிக்கு பாலகர்களையும் வென்று தன்வசமாக்கிக் கொண்டான். பின்னர் அவன் பெயராலே அத்தீர்த்தம் விளங்கிக்கொண்டு வருகிறது. ஹிரணிய தீர்த்தம்=பொன்னன்கழி. ஹிரணியம்=பொன்.

காலவருஷிச் சருக்கம்.

முன்னொருகாலத்தில், தென் சமுத்திரக் கரையில் பாலாற்றிற்கு வடக்கே, புல்லாரண்ணியக்ஷேத்திரத்தில், தம்தாச்சிரமத்தினருகில்

காலவர் என்னும் ஓர் முனிவர், வாசுதேவனையே பரமப்பிராப்பிய
 மாகவுடையவராய், சிலகாலம் க்ருகு கிழங்குகளை யுட்கொண்டும்,
 கொஞ்சகாலம் நீரை மாத்திரமே யருந்தியும், இன்னுஞ் சிலகாலம்
 வாயு பகஷணம் பண்ணியும், வெகுகாலம் ஆகாராதிகளில்லாமலும்,
 ஐம்புல துகர்ச்சியையும் அறுத்து அவற்றைத் தம் வசப்படுத்திக் கொ
 ண்டு, தேவர்களாலுஞ் செய்தற்கரிய தவத்தை 10000 வரு செய்து
 ஷந்தார். ஆச்சிரமத்திலிராமல், மழைகாலத்தில், வெறும் வெளியி
 லும், பனிக்காலத்தில் ஜலத்திலும், கோடை காலத்தில் பஞ்சாக்கினி
 மத்தியிலும் நின்று கொண்டு, வாக்கில் அஷ்டாக்ஷர ஜபமும்,
 மனத்தில் ஜனார்த்தனைக் குறித்துத் தியானமும் நிறைந்து காலவர்
 புரியும் மாதவத்தை நோக்கி, அவரிடத்திற் கிருபை கூர்ந்து, அவ
 ருக்குத் தமது பரஸ்வரூப சேவையைத் தந்தருள்புரியத் திருவுளங்
 கொண்டு, கருடாருடராய், அநந்தர் விஷ்வக்சேனர் முதலிய நித்தி
 யர்கள் சூழவும், நாரதாதியர் கானஞ்செய்யவும், சனகாதி யோகிகள்
 இருபக்கமும் நெருங்கிச் சிரமேற் கைகுவித்துத் துதிக்கவும், பக்தர்
 கள் தவிர மற்றோர்க் கெட்டாத ஸ்ரீமந் நாராயணன் நீலமேக சாமள
 வர்ணனும், தமது கார்தியால் புல்லாரண்ணிய முழுவதும் தூய்மை
 யுடையவும், தமது புன்சிரிப்பால் முவுலகும் மோகிக்கவும், லீலார்
 த்தமாக ஓர் கையில் தாமரைமலரை ஆட்டிக்கொண்டு, காலவருக்கு
 முன் பிரசன்னமானார். தம் எதிரில் தோன்றும் நீலமேக நெடும்
 பொற்குன்றத்தைக் கண்களாற் பானம் பண்ணி விடுபவர்போல் மலர்
 ந்த கண்களை யுடைய காலவர்,

“தேவதேவனே, சங்கசக்கரதரனே, சுத்தனே, நித்தியனே,
 சச்சிதானந்த ஸ்வரூபியே, பக்தர்களிடரைப் போக்கிப் பேரின்ப ஹீட்
 டைக் கொடுப்பவனே, கருணை மூர்த்தியே, வாசுதேவனே, சார்
 ங்கியே” என்று போற்றினார். சுவாமி தம்முடைய பக்தன் துதி
 யைக்கேட்டுப் பிரீதியடைந்து, உன்னுடைய வைராக்கியத்தையும்,
 இடையறாத்தவத்தையும் கண்டு சந்தோஷ மடைந்தேன். உனக்கு
 வேண்டிய வரத்தைக்கேள்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். “பக
 வர்! கிடைத்தற்கரிய தேவரீருடைய திவ்விய சேவையைப் பெற்
 றேன். அதுவே யெனக்கு யாவுமாயிருக்க, அதைவிடப் பெரும்பேறு

அடியேனுக்குயாதிருக்கிறது? தேவரீருடைய தரிசனத்தாலே யான் கிருதார்த்தமும் விட்டேன். ஆகிலும், தேவரீருடைய திருவடிகளில் எக்காலத்திலும், எந்நிலையிலும் எனக்கு மாறாத பக்தி யிருக்கவேண்டியது தான் அடியேன் வேண்டும் வரம்” என்று விக்ஞாபனம் செய்து கொண்டார். பகவானும் “அப்படியே என்னிடத்தில் என்றும் நமுவாததும் பலனை யுத்தேசியாததுமான பக்தி உன்னிடத்தில் நிலைநிற்கும். இந்த ஆச்சிரமத்தில் சரீரம் போமளவும் வசித்துக் கொண்டிரு. அது கழிந்தவளவில் என்னை நீ நிச்சயமாயடைவாய்; உனக்குப் பயமெப்போதாகிலு முண்டாகில், சக்கரத் தாழ்வானையேவி அதைப் போக்குகிறேன்” என்று திருவாக்களித்து மறைந்தார்.

பின்னர், காலவர் சக்கர தீர்த்தத்தில் நீராடி பகவானைத் தியானம் பண்ணிக்கொண்டு, ஆசையற்றவராயும் ஜிதேந்திரியராயும் வசித்து வருங்காலத்தில் ஒரு மாசிமாதத்தில் சுக்கில பக்ஷத்தில் ஏகாதசியில் உபவாசமிருந்து மறுநாள் துவாதசியன்று, காலையில் ஸ்நானஞ் செய்து, நித்திய கருமானுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு, எம்ருமானை ஆராதித்து அவரிடத்தில் மனதை யூன்றித் தோத்தரித்த பின் பாரணத்திற்கு சித்தமாயிருக்கையில், அவரை ஓர் இராக்கதன் பிடித்துக் கொண்டான். அக்கொடியவன் வலிமையால் பீடிக்கப்பட்ட ரிஷி ஆபத் பார்தவனான விஷ்ணு மூர்த்தியைக் குறித்துக் கதறினார்.

“ஓ கருணாஸிந்துவே, இராக்ஷதனுக்கு வசப்பட்டிருக்கும் என்னை இரக்ஷிக்க வேண்டும். பக்தர்களிடர்களைப் போக்குவதால் ஹரி என்னும் திருநாமம் பெற்ற இரக்ஷகமூர்த்தி, வைகுண்டநாதா, முதலையால் பீடிக்கப்பட்ட வாரணம் ‘மெய்நடுங்கிக் கையெடுத்துத் திசையனைத்துஞ் சென்றொலி கொள்ள’ ஆதிமூலமே யென்றழைத்த போது ஓடிவந்து கஜேந்திரனைக் காத்தவாறு, என்னையும் இவ்வரக்கன் உபத்திரவத்தினின்றும் விடுவித்தருளும்!” என்று ஓலமிடுகிற தம்முடைய பக்தர் காலவருக்கு நேரிட்டிருக்கும் பயத்தை யறிந்து, அதை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு, சக்கரத்தை யேவினார். எம்பெருமான் நியமனம் பெற்ற சுதர்சனாழ்வான் கோடிசூரியப் பிரகாசத்துடன் முகவும் விரைவாய் சக்கரதீர்த்தத்தினருகில் வருவதைக்

கண்ட துராத்துமா பயந்தோடினான்; ஓடியும் ஆயுத ராஜன் அவனை விடாது பின்தொடர்ந்து, அவன் தலையையறுத்துத்தள்ளினார்.

அரக்கனிறந்துவிட்டான் என்று தெரிந்ததும் காலவர் பயம் நீங்கி, சந்தோஷமடைந்து, விஷ்ணுசக்கரமே, உலகங்களின் இரகக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதரே, நாராயணன் கைத்தாமரைக்கு ஆபரணமாய் விளங்குபவரே, அசுரசன்னியங்களை வெல்லுவதில் மிகவும் சமர்த்தரே, பயமுள்ள என்னையும், என்னைப்போன்ற மற்றோரையும் காத் தருள வேண்டும். பக்தார்த்திபஞ்சனனே, சுதர்சனப் பிரபுவே, இத்தீர்த்தத்தில் ஸாந்தித்தியம் செய்யவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தார்.

காலவரை சுதர்சனாழ்வான் அன்புடன் பார்த்து “உம்மை இவ்வாபத்தினின்றும் விடுவிக்க, பகவானால் யானிங்கனுப்பப்பட்டேன். உம்மைப்பீடித்தவனுமிறந்தான். நீரடைந்திருந்த பயமும் நீங்கிற்று. சர்வேசுவரனுடைய கட்டளையாலும், உம்முடைய வேண்டுகோளாலும் நான் இத்தீர்த்தத்தில் வசிக்கிறேன். இனிமேல் சாதுக்களுக்கு எவ்விதமான பயமுமுண்டாகாது. நான் முன்னொரு காலத்தில், இதில் நீராடி மலமகன்று தூய்மை யடைந்ததாலும், நான் இங்கு ஷசிப்பதாலும், இதற்குச் சக்கரதீர்த்தம் என்று பெயருண்டாகும். இதில் ஸ்நானஞ்செய்கிறவர்கள் பாவங்கள் ஒழியப்பெற்று புத்திரபௌத்திரர்களுையடைந்து, நல்லெண்ணங்களும் நன்னடக்கையும் அமையப்பெற்று, சன்மார்க்கத்தில் நடந்து, முடிவில் பரமபதம்டைகிறார்கள். பிதிர்க்களை யுத்தேசித்துப் பிண்டதானஞ்செய்கிறவர்கள், பிதிர்க்களைத் திருப்தி செய்விப்பதுமன்றி, சுவர்க்காதி போகங்களுைய மடைவார்கள்.” என்று அருளிச் செய்து மறைந்தார்.

நாகப்பிரதிஷ்டைச் சருக்கம்.

புல்லாரணியத்தில், தெய்வச்சிலைப் பெருமான் திருவருள் சுரந்து தனதடியில் வீற்றிருக்கப் பெறும்பாக்கியத்தைப் பெற்ற திருவரசு, சக்கரதீர்த்தத்திற்கு மேற்கில் நீண்டு வளர்ந்து விசாலமாய்ப் பரவிய கிளைகளுடன், மிகவும் அழகாய்ச் செழித்தோங்கி நிற்கின்

மது. தேவர் கந்தருவர் இயக்கர் வித்தியாதரர் முதலிய சுவர்க்க லோகவாசிகள், அம்மரத்தை யடைந்து, மிகவும் சிங்காரமான நந்தி னவனத்திற் சஞ்சரிப்பதாலுண்டாகும் ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கிறார்கள். பாஷண்டர்கள், பதிதர்கள், மிலேச்சர்கள், கிராதகர்கள் முதலிய மகா பாவிகளும், இவ்வரசின் தரிசனத்தால், தங்கள் பாவங்களினின்றும் சட்டை கழற்றிய பாம்பைப்போல் நீங்கிச், சுத்தர்களாய், நற்கதிபெறும் யோக்கியதை யடைகிறார்கள். திருவரசே பகவானுடைய உருவங்களி லொன்றாதலாலும், இத்திருவரசடியில் எம்பெருமான் சான்னித்தியம் செய்வதாலும், உண்மையான புக்தியுடன், சித்தத்தை ஜகந்நாதன் திருவடிகளில் ஊன்றிப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்பவர்களுக்குண்டாகும் பலன்கள் மிகவும் விசேஷமானவை. ஆகையால் இஷ்டகாம்மியார்த்தங்களைப் பெற விரும்புவோர்கள், அசுவத்த விருக்ஷத்தை நியமத்துடன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்து, பின் சொல்லும் விதம் அவ்விருக்ஷ ராஜத்திற்கு அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்.

பொன், வெள்ளி, செம்பு, என்னும் லோகங்களாற் செய்த குடங்களில், இல்லாவிடில் மண்குடங்களில் 1000, 108, 64, 32, 16, 12, 8 அல்லது குறைந்தது 4-குடஞ் சுத்தஜலத்தால், விஷ்ணுசூக்தம் புருஷசூக்தம் என்னும் மந்திரங்களைப் பாராயணஞ்செய்து கொண்டு இரட்டையிரட்டையாய்த் தாமாகவாவது, சக்தியற்றவனான பிறரைக்கொண்டாவது சிரத்தையுடன் திருமஞ்சனஞ்செய்யவேண்டும்.

இவ்விதஞ் செய்கிறவர்கள் தமது எல்லா இஷ்டங்களையும், தீர்க்காபுனையும் அடைகிறார்கள். வித்தியார்த்தி வித்தையையும், கன்னிகை நல்ல கணவனையும், மலடி பிள்ளையையும், புத்திரனை இழந்தவர்கள் நீடித்தவாழ்நாளையுடைய குமாரனையும், விதவை ஞானத்தையும், வைசியன் தனத்தையும், சூத்திரன் சுகத்தையும் அடைகிறார்கள். இராஜ்யமிழந்த அரசன் திருவரசிற்கு ஆயிரம்கும்பங்களால் திருமஞ்சனஞ்செய்தால், மறுபடியும் தன்னரசை யடைவான். ஸ்தானப் பிரஷ்டானை அரசன் நூறுகும்பங்களாற் செய்யவேண்டும்.

அசுவத்தமூலத்தில் முற்காலத்தில் பகவான் ஆவிர்ப்பவித்த காரணத்தால், அத்திருவரசடி மிகவும் பரிசுத்தமாம். ஆதலால் அதனை

டியிலுள்ள மிருத்திகையை யெடுத்து அதன் ஜீர்ணமான பட்டையுடன் சக்கரதீர்த்தத்தில் நனைத்து ஒன்றுசேர்த்து, அதைக்குழைத்து ஊர்த்துவபுண்டரமாகத்தரித்துக் கையிலிருக்கும் மீதியைச் சக்கரதீர்த்த ஜலத்துடன் கலந்து, பானம் பண்ணித் திருவரசை வலம் வந்து நமஸ்கரிப்பவர்கள், திவ்விய ஞானம் பெற்றுப் பெறுதற்கரிய பரமபதமடைகிறார்கள்.

இன்னும், புத்திரார்த்திகள், திருவரசடியில் நாகப் பிரதிஷ்டை செய்தால், புத்திரசந்தானத்தை யடைகிறார்கள். பெண்குழந்தைகளை மாத்திரமேயுடையவர்கள், மலடியான மனை வியையுடையவர்கள், கிலாவபாதங்களால்வமானப்பட்ட ஸ்திரீகளின் கணவர் முதலானவர்கள், நல்ல இலக்ஷணமமைந்த நாகப்பிரதிமையை அலங்கரித்து, முறைப்படி பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

பிரதிஷ்டை செய்யும் தினத்திற்கு முதனாளிவில், நியமத்துடன், புத்திரார்த்தி தானும் தன்னுடைய ஸ்திரீயும் கோயிற்குச் சென்று பிரதிமையை ஜலாதிவாஸம் செய்விக்கவேண்டும்.

அன்றிரவில் விரதத்துடனிருந்து, பிராம்ம முகூர்த்தத்தில் (விடிய இரண்டரை நாழிகைக்கு) பாணிபாத பிரக்ஷாளனஞ் செய்து மனோரதபூர்த்தியின்பொருட்டு எம்பெருமானைச் சிந்தித்து சக்கரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி, சந்தியாவந்தனம் முதலிய காலைக்கடன்களை யனுஷ்டித்து, ஒளபாஸனத்தின் பின்பு கோயிற்குப் போகவேண்டும். அங்கே ஸ்ரீ ஜகந்நாதனை வலம்வந்து தெண்டனிட்டு, தோத்திரஞ்செய்து, திருவரசை யடைந்து சுத்தரான வைகாசைப் பிராம்மணரை ஆசாரியராகவரித்து, அவரால் நாகப்பிரதிஷ்டையை முடித்து நன்றாகப்பூஜிக்கப்பட்ட நாகப்பிரதிமையைத் திருவரசடியில் ஸ்தாபித்து, இருவரும் சந்தோஷத்துடன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து, எண்ணியவெண்ணம் நிறைவேறும் பொருட்டு, தியானத்துடன், பிரதிமைக்கு நிவேதனஞ்செய்த பாயசத்தை இருவரும் புசிக்கவேண்டும். சக்திப்பிரகாரம், வேதியர்களுக்கன்னமிட்டு, தக்ஷிணைகொடுத்து, அவர்கள் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறவேண்டும். இவ்வாறு நாகப்பிரதிஷ்டை செய்கிறவர்கள், நீடித்த வாழ்நாளுடைய

புத்திரர்களைப்பெற்று, நீடுழிகாலம் வம்சாபிவிருத்தியடையும் பாக்கியத்தை யடைந்து, எக்காலமும் நீங்காத சந்தோஷத்தையும், சுகத்தையும் அனுபவிக்கிறார்கள்.

ஆறாம் அத்தியாயம்.

நான்முகன் வரலாறு.

எல்லா விருக்ஷங்களைக் காட்டிலும் அசுவத்த விருக்ஷம் என்னை காரணத்தால் மாஹாத்மிய மடைந்தது, என்று கேட்ட இருஷிகளுக்குச் சூதர் சொல்லுகிறார்.

பிரம்மா உருத்திரன் பிராம்மணர்கள் கோக்கள் அசுவத்த விருக்ஷங்கள் ஆகிய ஐந்தும், ஸ்ரீ வாஸுதேவனுக்குப் பிரதான சரீரமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. அதனாற்றான் அரசு மற்ற மரங்களைவிட விசேஷமாகச் சொல்லப் படுகிறது.

அவ்வாறானால் எல்லா அரசும் ஒரேவண்ணம் பூஜிக்கத்தக்கவையாயிருக்க, இத்திருவரசிற்கு மாத்திரம் ஏற்பட்ட சிறப்பு என்னவென்று சௌநகாதியர்கள் கேட்கப், புராணிகர் சொல்லுமாற்றார்.

பிராகிருதப் பிரளயத்தில் நாராயணன் எல்லாப் பிரஜைகளையும் சிருஷ்டிக்க இச்சித்தார். முதலாவது பிரம்மாவையும், பின் நவப் பிரஜாபதிகள், இந்திரன், தேவதைகள் முதலானவர்களையும் தமது சரீரத்தினின்றும் உண்டாக்கி, நான்முகனைப்பார்த்துச் சகலலோகங்களையும் படையுமென்று சொல்லிவிட்டுக் கூரீரப்தியில் யோக நித்திரை செய்தருளினார். பிறகு, கமலாசனன் படைத்தற் றெழிலை மேற்கொண்டு, சனகாதி யோகிகளை மனத்தினின்றும் சிருஷ்டித்தார். அவர்கள் ஆசையற்றவர்களாய்ப், பரிசுத்தமான மனத்தையுடையவர்களாய், எப்போதும் பகவத் விஷயமான தியானத்தையே மேற்கொண்டு, சம்சாரத்தில் விமுகர்களாயிருந்தார்கள். அப்படியிருக்கும் புத்திரர்களைநோக்கி “ஓ புத்திரர்களே! நீங்கள் மௌனமாய் எதை ஸ்மரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நான் பகவானால் பிரஜைகளை யுண்டுபண்ணும்படி ஆக்ஞாபிக்கப் பட்டேன். அதனிமித்தந்தான் உங்களை சிருஷ்டித்தேன். நீங்களிப்படியிருந்தால் என்னபிப்பிராயம் எவ்வாறு நிறைவேறும்?” என்றுபிதாமகன் சொன்னார்.

அதைக் கேட்டுக் கல்மஷமில்லாத சனகாதி யோகிகள் “ஆசையற்ற எங்களுக்குப், பிரஜைகளால் என்ன பிரயோஜனம். எங்களுக்குப் பிரமாத்மாவே ஆத்மாவாகவிருக்கிறார்” என்று கிரமமாக விடை சொன்னார்கள். அவர்கள் மறுமொழியைக்கேட்டு அவர்கள் வைராக் கியத்தையறிந்து, சீக்கிரமே தமது பிதாவாகவும் ஆசாரியனாகவும் இருக்கிற பன்னக சயனனிதத்துத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு, பிரம்மா அன்னவூர்தியாய் சனகாதியோகிகளுடன் புறப்பட்டுக் கூரீரப்தியை நோக்கிச் சென்றார்.

வழியில் ஜம்பூத்துவீபத்தின் தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தில் இலவ்ண சமுத்திரக் கரையிற் கோடிகுரிய காந்திக்குச் சமானமான பிரகாசமுடையதாய் தேஜஸ்வினில் ஆகாயம் பூமி இன்னும் மற்ற யாவற்றையும் வியாபித்து நிற்கின்ற ஒரு தேஜோராசி காணப்பட்டது. அதைப்பார்த்து ‘இஃதென்ன தெரியவில்லையே’ யென்று ஆச்சரிய மடைந்து வாகனத்தினின்றும் கீழேயிறங்கிப் பரியாலோசனை செய்தார். ஒரு பெருஞ்சோதி காணப்பட்டதையும் திடீரென்று அது மறைந்து விட்டதையும்பற்றி அதிசயமடைந்து, ஒரு முகூர்த்த காலம் தியானம் பண்ணியபிறகு, அதிபக்தியுடன் பகவானை ஸ்தோத் திரம் செய்தார்.

“பரேசனே, பராத்நே, அவ்யயனே, விகாரமற்றவனே, நிர்க்குணனே, கல்யாண குணங்களை யுடையவனே, காரணரூபனே, பக்தர்களுக்குக் கிட்டவும், அபக்தர்களுக்கு நெருந்தூரத்திலு மிருப்பவனே, பரமேசுவரா, உம்முடைய சேவை தந்தருள வேண் டும்” என்று போற்றுகிற பிரம்மாவின் வார்த்தையைக்கேட்டு பக்த வத்ஸலனான பகவான் அவர்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷரானார். கூரீரப்தி நாதனான எம்பெருமானின் அப்பிராகிருதமன திவ்ய மங்கள விக்கிரஹத்தைக் கண்ணாக்கண்களித்துப் பலமுறை தண்டனிட்டுக் கைகூப்பி நிற்கும் பிரம்மாவை, ஹரி நோக்கி “ஓ விதியே! சிருஷ்டிக்க வேண்டிய காலத்தில் இவ்விடம் வந்து விட்டனையே; இப் பாலர்களும் ஏன் உன்னுடன் வந்தார்கள்” என்று வினவினார். “ஷாட்குண்ணிய பரிபூரணனே, தேவாரால் படைத்தற் றொழிவில் ஏவப்பட்ட நான், இவர்களை யுண்டுபண்ணி எனக்கு அத்தொழிலில் உதவி செய்யும்படி சொன்னேன். அதற்கு, மிக்கவைராக் கியத்

துடன், பிரஜைகளாற் றங்களுக்கு யாது பிரயோஜனம் என்றும், தங்களுக்குத் தேவரீரே யாவுமென்றும் சொன்னதைத் தெரியப்படுத்தும் பொருட்டு தேவரீரை யடைந்தேன் ” என்று நான்முகன் உத்தரமளித்தார். அதற்குப் பகவான் “ அவர்கள் சொல்லுவது மெய்தான், சதா என்னிடத்தில் மனத்தை யூன்றினவர்களாயிருப்பதால் சம்சாரத்தில் விமுகர்களாயிருக்கிறார்கள். தவிரவும், அவர்கள் மனத்தினின்றும் சிருஷ்டிக்கப் பட்டவர்களாகையால் ஒன்றிலும் பற்றின்றி யிருக்கிறார்கள். யோனி சம்பந்தத்தால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டால் உலகம் எக்காலமும் பிரஜைவிருத்தி யடைந்துவரும். ஆனதால் ஆத்தம வருக்கத்தை ஸ்திரீ புருஷர்களுடன் கூடினதாய் சிருஷ்டிக்கக்கடவீர் ” என்றுரைத்தார். “ ஆக்ஷையின் பிரகாரம் நடப்பதே என் பாக்கியம். இன்னும் யான் கேட்கவேண்டுமென்றொன்றிருக்கிறது, யாதொரு தேஜஸ்புஞ்சமானது எனக்குக் காணப்பட்டதோ அதைக் காண்பித்தருளவேண்டும் ” என்று பிரார்த்தித்த பிரமாவுக்கு ஹரி சொல்லுகிறார். போதஸ்வரூபனை பகவான் போதிருபனான, (ஞானஸ்வரூபனை பகவான் அசுவத்த ரூபனான. போதம்=ஞானம்;போதி=அரசு) இவ்விருகூத்தின் கிளைகள் சுவர்ணப்பிரகாசமாய் மிகவும் விஸ்தாரமாயிருக்கின்றன. இலைகளும் சுவர்ண தேஜஸ்ஸாய் விளங்கிச் சொலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. விருகூதம் ஊர்த்துவபாகத்தில் நூறுயோஜனை விஸ்தீரணமும், அதோபாகத்தில் பதினாறு யோஜனை விஸ்தீரணமும் உள்ளது. சுற்றளவு நூறுயோஜனை. இம்மரத்தின்காந்தியால் பத்துத்திக்குகளும் அதிகப் பிரகாசமடைவதனால் தேவகந்தருவசித்தவித்தியாதரர்களும் பரமரிஷிகளுங்கூட இதுதான் மேருவோ வென்று சந்தேகிக்கிறார்கள்.

ஷாட்குண்ய மூர்த்தியான ஸ்ரீஜகந்நாதன் திருவரசடியில் பகைவரை வருத்தும் ஆழியையும் சங்கையும் அழகிய தாமரைக் கையகத்தே வலனு மிடமுமேந்தி, பொற்பூவாடையுடுத்து, திருமகள் வாஸஞ் செய்யும் மார்பினிடத்து ஸ்ரீவத்ஸமுங் கௌஸ்தபமும் விளங்க, அழகிய திருத்துழாய் மாலையை யணிந்து, பிரசன்னமான திருமுக மண்டலத்துடனும் திருக்கண்களுடனும் நின்ற கோலத்தைக் கண்டு, ஆனந்த அருவி கண்களினின்றும் சொரிய, இன்னது செய்வது என்று தோன்றாது நிற்கும் சதுர்முகனுக்கு ஞானத்தைக்

கொடுத்து “ இவ்வரசினடிக்கு மங்களகரமான தீர்த்தத்தால் திருமஞ் சனம் செய்யும். எல்லா இஷ்டங்களையும் பெறுவீர். இன்னும் எப் போது சீக்கிரம் என்னிடத்தில் வர்வேண்டிய காரியம் இருக்கிறதோ அப்போது இவ்விடத்திற்கு வாரும். விளம்பித்து நடக்கவேண்டிய காரியமிருந்தால் க்ஷீராப்திக்கு வாரும். - நான், கற்பங்கள்தோறும் ஸ்வர்ண ரூபமாயும், தூறு யோஜனை விஸ்தீரணமுள்ளதாயும் இருக்கிற அசுவத்த ரூபத்தை யடைகிறேன். கற்பங்கள்தோறும் நீர் இங்குவந்து என்னை ஆராதியும்; அப்படிச் செய்வதினால் கற்பங்கள் முடியும்வரை நான் ஆரதிக்கப்பட்டவனாகிறேன்.” என்று ஜனார்த தனன் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். உடனே திருவரசின் முன்பாக ஒரு தீர்த்தத்தை யுண்டுபண்ணி அதினின்றும் விரஜா தீர்த்தத்திற்கு சமானமான தீர்த்தத்தைக்கொண்டுவந்து அரசினடிக்கு அபிஷேகம் செய்து பூஜையும் செய்தார். பிறகு பகவான் “ பிரம்மனே! சிருஷ்டி காலம் அதிகரிக்கிறது. சீக்கிரம் உமது ஸ்தானத்தை யடையும். நான் இந்த அரசின் மூலத்தில் மறைந்தவனாய் ரூபமில்லாமலிருக்கிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தருளினார். முண்டகத்தோனும் அன்னமேற்கொண்டு சத்தியலோகம் சென்றார். அதுமுதல் அசுவத் தம் அழிவற்றதாய் சுவர்ணமயமாக விளங்குகிறது. அதன் முன்னுள்ள ஸரஸும் பிரம்மாவினாலுண்டு பண்ணப்பட்டதாதலால் பிரம்ம தீர்த்தம் என்ற பெயரை யடைந்தது.

கேட்ட மாத்திரத்திற பாபத்தைப்போக்கவல்ல இத்தீர்த்தத் திற்கு உள்ள பெயர்கள் யாவையும் சொல்லவேண்டும் என்று பணி வுடன் கேட்ட ரிஷிகளுக்குச் சூதர் சொல்லுகிறார். இதற்கு பிரம்ம தீர்த்தம், ஹம்ஸதீர்த்தம், தர்மதீர்த்தம், வருணதீர்த்தம், சக்கரதீர்த்தம் என ஐந்து பெயர்களுண்டு. எவன் இந்த ஐந்து நாமங்களையும் காலையில் எழுந்திருந்தவுடன் உச்சரித்து, இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நான முஞ்செய்கிறானோ அவன் பஞ்சமாபாதகங்களினின்றும் விடுபடுகிறான்.

“ இத்தலத்திலுள்ள திருவரசு பொன்மயமென்று முன்னே சொன்னீர். அது ஏன் இப்போது அவ்விதங் காணப்படவில்லை. அதன் காரணத்தைத் தெளியச் சொல்லியருளவேண்டும்” என்று பிராமணோத்தமர்களான செளநகாதியர் கேட்டது, சூதர் சொல்லுகிறார்.

இவ்வரசு தேவர்களுக்குப் பொன்மயமாகக் காணப்படும் ; மனிதர்களுக்குச் சாதாரணமான அரசாகவே தோற்றும். இன்னும் இந்தக்கற்பத்தில் அதற்குள்ள விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறேன். முன்னோர் காலத்தில் அஷ்டவக்கிரர் என்ற முனிவர் சத்தியலோகத்தையடைந்து, ஸாமகானத்தால் பக்தியாய்ப் பிரம்மாவைத் துதித்தார். அவ்வாறு கானம் பண்ணுபவரைப்பார்த்து கர்வமுள்ள ஸரஸ்வதி சிரித்தாள். அதனால் மனவருத்தமுற்று மிக்க கோபத்துடன் நீ மனித சரீரத்தையடைந்து வெகுகாலம் பூமியில் வசிக்கக்கடவாய் என்று நாமகளுக்குச் சாபமிட்டார். இச்சாபம் பெற்ற ஸரஸ்வதி நான்முகனிடத்தினின்றும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு, காசிராஜனுக்குப் பெண்ணாகப்பிறந்தாள். தக்ககாலம் வந்தவுடன் அவள் பிருகுவம்சவத்தவனான பிராம்மண புத்திரனொருவனைக் கணவனாகக்கொண்டு, சாரஸ்வதன் என்னும் புத்திரனைப் பெற்றாள். அவனுக்கு ஐந்து ஆறு வயது ஆனபின், உபநயனம் பண்ணி வேதாத்தியயனமும் செய்விக்கப்பட்டது. இவ்வாறு வேதமோதிக்கொண்டு வருகையில் அவன் ஒரு பிழை செய்தான். அதற்காகப் பிதா அவனை யடித்தார். அப்போது ஸரஸ்வதி மிகவுங் கோபங்கொண்டு பிள்ளையை அவரிடத்தில் வேதங்கற்கவேண்டாமென்று சொல்லி, தன்னிடத்தில் அழைத்துக்கொண்டு, எல்லா வித்தையையும் மகனுக்குத்தானே குறைவாகக் கற்பித்தாள். பின்பு சாரஸ்வதன் கலைகள் யாவையுமறிந்து சந்தோஷமடைந்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான்.

அக்காலத்தில், பூமியில் பன்னிரண்டு வருஷங்கள் நீடித்த கொடும் பஞ்சமொன்றுண்டாயிற்று. மழையின்மையால் பார் முழுதும் ஓர் பசும்பூண்டில்லாமல் வறண்டுவிட்டது. உண்ண உணவும் அருந்த நீரும் இல்லாததால் பிராம்மணர்கள் யாவரும் தங்கள் தொழிலை விட்டு விட்டுக் கொஞ்சம் செம்மையுற்றிருந்த கங்காதீரத்தையடைந்து, பாசிரதியின் கிரேஷ்டமான நீரையருந்தி ஆகாரத்திற்கு வேண்டிய விருத்தியையுமடைந்து கொஞ்சகாலம் தங்கியிருந்து பின் ஸரஸ்வதி தீரத்திற்குச் சென்றார்கள். அவ்விடத்தில் சாரஸ்வதன் யஜுர்வேத பாராயணம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாள். அவன் அப்போது படித்த சுருதி கல்பசூத்திரத்திற்கு அதுகூலமாயும் மந்திரப் பிராசீம்னத்தோடு கூடினதாயுமிருந்தது. அதைப் பிராம்மணர்

தன் யாவருங் கேட்டு “இவன் பாடம் நம்முடைய பாடத்தினின்றும் வேறுபடுகிறது. நமக்கோ இதுதான் பாடக்கிரமமென்று நிச்சயப் படவில்லை; நாம் என்ன செய்வோம்” என்று சொல்லிப் பலமுறை நினைத்துப் பார்த்துச் சாரஸ்வதனை நோக்கி “நீ சொல்லும் பாடம் சரியன்று” என்றார்கள். அதற்கு அவன் தான் சொல்லுவதே சரியானதென்றும் அவர்கள் சொல்லுவது பிழையென்றும் மறுத்துரைத்தான்.

இவ்வாறு அவர்களுக்குள் ஒரு விவாதமுண்டாகிச் சந்தேகம் தெளிந்துகொள்ளப் பிரம்மாவிடம் வந்தார்கள். அவர் ஆலோசித்து அவர்கள் விவாதத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு யாவரையும் அழைத்துக் கொண்டு, தென்கிழக்குத் திசையில் ஆயிரம் ஆதித்தியப் பிரகாசமாய்ப் பொன்மயமாய் விளங்குகிற அசுவத்த ரூபியான எம்பெருமானை வந்தடைந்து, முன்போலப் பூஜைசெய்து பன்னிரண்டுதரம் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து தமது நான்கு முகங்களாலும் நான்கு வேதங்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார். அப்போது ‘சங்கொடு திகிரி தாங்கிய தடக்கைத் தாமரைக்கண்ணினான்’ ஸ்ரீ பூமி நீளைருடன் திருவரசடியிற் பிரசன்னமாகி “ஓ பிரம்மாவே! இந்தக்கற்பத்தில் உம் மால் எனக்கு நன்றாக ஆராதனஞ் செய்யப்பட்டது. அதனால் இக்கற்பம் முடியும்வரை நான் திருப்தியடைகிறேன். அப்படியிருக்க, எது நிமித்தம் இவ்விடம் வந்தீர்? எது உமது உள்ளத்திலிருக்கிற தோ அதைச்சொல்லும். தக்கவாறுசெய்கிறேன்” என்று பகவான் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

“இவ்விருவிகளும் சாரஸ்வதனும் தருக்கித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்; இவர்கள் ஐயத்தை நீக்கவேண்டும்” என்று மறைக் குழவன் விண்ணப்பஞ்செய்தார். சுவாமி “ஓ நான்முகனே! இவர்களபிப்பிராயத்தை நான் அறிவேன்; இவ்விருதிமத்தாரும் தாங்கள் முன் படித்தபடியே தனித்தனியே ஒவ்வொருபாடத்தையும் படிக்கக் கடவர். எப்பாடம் படிக்கையில், இடைவிடாது சலித்துக்கொண்டிருக்குமிவ்வரசின் இலைகள் சலியாமல் அசைவற்றி ருக்குமோ, அதுதான் நல்லபாடம்” என்று பிழையறியும் வழிகாட்டியருளி மறைந்தார்.

பிறகு, பிரமதேவர் அவ்விருவகுப்பினரையும் சந்தேகமாயிருந்த பாகத்தைப்படிக்கும்படி ஏவினார். ரிஷிகள் தங்கள் பாடத்தைப் படிக்கும்போது இலைகள் சலித்துக்கொண்டும், வித்துவானான சாரஸ்வதன் படிக்கையில் இலைகள் கொஞ்சமேனும் அசைவின்றியும் இருந்தன. பின்னர், பிழையான தங்கள் பாடத்தை யொழித்துவிட்டு, சாரஸ்வதன் பாடத்தையே யாவரும் கைக்கொண்டு அனுசரித்தார்கள். அதுமுதல் சாரஸ்வதன் பாடமே உலகத்தில் வழங்கிவருகிறது. ஆகையால் இந்த அசுவத்தம் உண்மையையே தெரிவிக்கிறது. இதற்கு இணையான விருகூழ் உலகத்தில் வேறென்றுமில்லை. இதன் நிழலில் தவஞ்செய்தோர்கள் தாங்கள் கருதிய சித்திகளை யடைந்தார்கள். உதாரணமாகப் புல்லர், கண்வர், காலவர், அகஸ்தியர் முதலான ரிஷிகள், இவ்விடத்திலேயே தவஞ்செய்து, பெறுதற்கரிய எம்பெருமான் தரிசனம் பெற்று, தங்களிஷ்டங்களைப்பெற்றார்கள். இவ்விருகூத்தின் மூலபாகத்தை யடைந்தே இராகவன் ஜெகதீசனுக்குத் தெண்டனிட்டு அவரருளால் அவரிடத்தினின்றும் வில்லைப்பெற்றுக் கடலடைத்து, புத்திரமித்திர அமாத்தியர்களுடன் இராவணனை அமார்க்களத்தில் மடித்துச் சீதாதேவியைத் திரும்ப அடைந்தார். இலங்கையிலிருந்து புஷ்பகவிமானத்தி லேறிக்கொண்டு, சீதைக்கு அவ்வவ்விடங்களி னதிசயங்களைக் காண்பித்தவராய்த் திரும்பி வருகையில், புல்லாரணிய சமீபத்தில் விமானத்தினின்று மிறங்கி அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் திவ்வியசாபனைச் சேவித்து சீதையுடன் அயோத்திக்குப் புறப்படுந் தருணத்தில், 'ஜானகிப்பிராட்டியுடனும் இளைய பெருமானுடனும் அகூஷத்திரத்தில் எக்காலமும் மானிடர்கள் உய்யும்பொருட்டு ஸாந்தியத்தியஞ்செய்யவேண்டு' மென்று பிரார்த்தித்த ரிஷிகளுக்கு ஆவ்வாறே செய்வதாகத் திருவருள்புரிந்து மறுபடியும் விமானமேறிக்கொண்டு அயோத்தியை யடைந்து, தமது இஷ்டங்களை சுகத்துடனும் சந்தோஷத்துடனும் நெடுநாள் அனுபவித்து, பிரஜைகளுக்கு மிகவும் க்ஷேமகரமாய் முறைப்படி அரசு புரிந்து வந்தார்.

இத்தலத்தைச் சேவிக்கவிரும்பிப் பிரயாணம் செய்பவர்களைப் பிதிர்க்கள் தொடர்கிறார்கள். க்ஷேத்திரத்தை யடைந்ததும் சர்வாங்கக்ஷேளரஞ் செய்துகொள்வேண்டும். பின் தர்மசாஸ்திர விதிபு,

பிரகாரம் புண்ணிய தீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்து பிண்டதானமும் பிதிர்க்களை யுத்தேசித்துத் தர்ப்பணமும் செய்யவேண்டும். தனவான், திவ்வியசாபனுக்குத் திருப்பணி கைங்கரியங்கள் செய்தால் எல்லா அபிஷ்டங்களையும் பெறுகிறான். மற்றவர்கள் தங்களாவியன்றவரை தானதருமங்களை சந்நிதியில் திருவரசடியிற் செய்யக்கடவர்கள். ஏனெனில் இம்மரத்தடியில் பகவானைக் குறித்து ஒன்று செய்தாலும், அது அநேகஞ் செய்ததாலுண்டாகும் பலனைக் கொடுக்கிறது.

இம் மரத்தினின்றும் இரத்தபிந்துக்கள் விழுந்தாலும், கொப்பு முறிந்து விழுந்தாலும், புகைக் கனம்பினாலும், காரணமின்றி அசைவுற்றாலும், சக்கரதீர்த்தத்தில் கலக்கமுண்டானாலும், இராஜ்யத்திற்குக் கலக்கமுண்டாகும். இப்படியுண்டானால், அரசன், இராஜ்யக்ஷேமத்தின் பொருட்டு வைகானஸவிதிப் பிரகாரம் மஹாசாந்தி செய்யவேண்டும். அந்நணர்களுக் குணவிட்டுப் பிறகு ஆசீர்வாதஞ் செய்விக்கவேண்டும். இது நிற்க, இம்மரத்தினின்றும் பால் பெருகினாலும் சக்கரதீர்த்தம் நிர்மலமாயிருந்தாலும், இராஜ்யத்திற்குக்ஷேமமுண்டாகும்.

இப்புண்ணியமான விருத்தாந்தத்தை நியமத்துடன் திவ்வியசாபன் சந்நிதியில் படித்தவர்களுக்கும் கேட்டவர்களுக்கும், மிகுந்த சம்பத்துக்களுண்டாகும். பிணியில்லாது நீண்ட ஆயுடையடைந்து புத்திர பௌத்திரர்களுடன் வாழ்வார்கள். பின்னர் ஞானமடைந்து நன்மார்க்கத்தில் நடந்து மறுமையில் அப்பிராகிருதலோகமான பரமபதத்தைப் படைவார்கள்.

புல்லாரணியமான்மியம் முற்றிற்று.

திருப்புல்லாணிக்கோவில்வரலாறு.

இந்தக்கோவில் 72-சதுர்யுகங்களுக்குமுன் ஏற்பட்டதாகப் பழையகணக்கிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பரராஜசேகரராஜா ராஜ்யபரிபாலனம் பண்ணும்போது கோவில் கட்டிடம் கட்டப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தக்கோவிலுக்குவிடப்பட்டிருக்கும் கிராமங்களின்விவரம் அடியில் துலக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நிர்.	கிராமங்களின் பெயர்.	இன்னகாலத்தில் விடப்பட்டது.	யாரால் விடப்பட்டது.	ஷர.
1	திருப்புல்லாணி.	சாலிவாகனசகாப் தம் 1611-ஸ்ரீ விபவ-ஸ்ரீ வைகாசிமீ A. D. 1688—89.	VII. கிழவன் ஸேதுபதியாகிய ரெகுநாதஸேது பதியவர்கள்.	தாமிர சாஸனம்.
2	குதக்கோட்டை			
3	உத்தரவை			
4	மேதலோடை			
5	தினேக்குளம்			
6	பத்திராதரவை			
7	நல்லாங்குடி			
8	கூப்பங்குடி			
9	மாரந்தை			
10	இலந்தைக்குளம்	சாலிவாகனசகாப் தம் 1615-ஸ்ரீமுக- ஸ்ரீ சித்திரைமீ A. D. 1692—93.	ஷெ	ஷெ இந்தக்கிராமங் கள் இப்போது சிவசெங்கை ஜமீனில் சேர்ந் துள்ளன.
11	பாரனூர்			
12	அருணகிரி			
13	புளியங்குளம்			

14	கடப்பங்குடி	சாலிவாகனசகாப்தம் 1639. விரோதிஸ் புரட்டாசிமீஸ் A. D. 1716—17.	VIII. திருவுடையாத்தேவராசிய விஜயரெகுநாதஸேதுபதியவர்கள்.	பட்டயம்.
15	ஆனைகுடி	சாலிவாகனசகாப்தம் 1703-பிலவங்கஸ் தைமீஸ் A. D. 1780—81.	XV. முத்தூராமலிங்கஸேதுபதியவர்கள்.	ஹே
16	ஆதங்கொத்தன்குடி	சாலிவாகனசகாப்தம் 1711. ஸௌமிய-ஸ் தைமீஸ் A. D. 1788—89.	ஹே	ஹே
17	மயிலாருணி	...	விஜயரெங்கசொக்கலிங்கநாயக்கரவர்கள்.	...
18	நண்டுகாச்சி	...	...	சிவகெங்கை ஜமீனில் சேர்ந்திருக்கிறது.
19	அணிகுருந்தன்	ஜய-ஸ் ஆனீமீஸ் 28வ	ரெகுநாதஸேதுபதியவர்கள்.	ஐஸ்ச்சாசனம்
20	நெல்லுபத்தி	சாலிவாகனசகாப்தம் 1700. விளம்பி-ஸ் மார்கழிமீஸ் A. D. 1777—78.	XV. முத்தூராமலிங்கஸேதுபதியவர்கள்.	ஹே
21	தச்சுளம்	பரீதாபி-ஸ் சித்திரைமீஸ்	ஹே	ஹே
22	பாம்புவிழுந்தான்	சாலிவாகனசகாப்தம் 1688. விய-ஸ் சித்திரைமீஸ் A. D. 1765—66.	ஹே	ஹே
23	நவ்வல்குனியன்	சாலிவாகனசகாப்தம் 1682. விஷ்ணு-ஸ் சித்திரைமீஸ் A. D. 1759—60.	XIV. செல்லமுத்துவிஜயரகுநாதஸேதுபதியவர்கள்.	ஹே

24	கதைக்குளம் } கொடிக்குளம் }	...	விஜயரெகுநாத ஸேதுபதி யவர்கள்.	...
25	வண்ணக்குண்டு }			
26	களிமண்குண்டு }	...		
27	செட்டியேந்தல் }			

சாவிவாகனசகாப்தம் 1619. வெகுதானிய-வரு பங்குனிமீ
25வ மன்னார் முத்துச்சலாபத்திற் சில சாஸனம் செய்துகொடுக்கப்
பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

This is in A. D. 1759—60 in the reign of XIV. Sellamuthu Vijaya Reghunatha Sethupathi Avergal at the time of the Dutch settlement at Keelakarai, when the Setupathi gave to the English two Settlements on the Tuticorin and Tinnevely Coasts.

XV. Muthuramalinga Sethupathi Avergal made a treaty with the Dutch.

In the Pearl Fishery of Mannar one boat with stones is allowed by the Sethupathi (Reghunatha Setupathi Kathathaver Avergal) to Tiruppullani temple (Vide Ramnad Manual-page 203).

The Temple has owned Salt pans also as per a Copperplate grant dated Salivahana Sakabdam 1749-சுபகிருது-வரு ஆனிமீ.

[மேலேகண்ட விஷயங்கள், மாட்சிமைதங்கிய ராஜா. முத்து ராமலிங்கசேதுபதியவர்க ளன்புட னனுப்பிய குறிப்புக்களிலிருந்தெடுத்தச் சேர்க்கப்பெற்றன.]